

บทที่ 4

ผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก

การศึกษาเรื่อง การส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ตามแนวชายแดนภาคตะวันออกไทย – กัมพูชา ผู้วิจัยจะแบ่งการนำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 4 ส่วนสำคัญตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังต่อไปนี้

1) ผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นแล้ว (Present Impact) และมีแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคต (Future Impact) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2) ประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมของกลไกที่มีอยู่ในการจัดการผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงในรูปแบบใหม่ของขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชายแดนไทย – กัมพูชา ในเขตจังหวัดภาคตะวันออกในกระบวนการเป็นประเทศจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3) มาตรการการเพิ่มศักยภาพการมีส่วนร่วมของกลไกที่มีอยู่ในการจัดการผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงในรูปแบบใหม่ของขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออกในกระบวนการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

4) การนำเสนอนโยบายสาธารณะในการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชายแดนไทย – กัมพูชา ในการจัดการผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงในรูปแบบใหม่ในกระบวนการเป็นประเทศในประชาคมอาเซียน

สำหรับบทนี้จะเป็นการนำเสนอข้อมูลทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก และผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นแล้ว (Present Impact) และมีแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคต (Future Impact) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยแบ่งการนำเสนอ ดังต่อไปนี้

1) ข้อมูลทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก

2) ผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นแล้ว ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

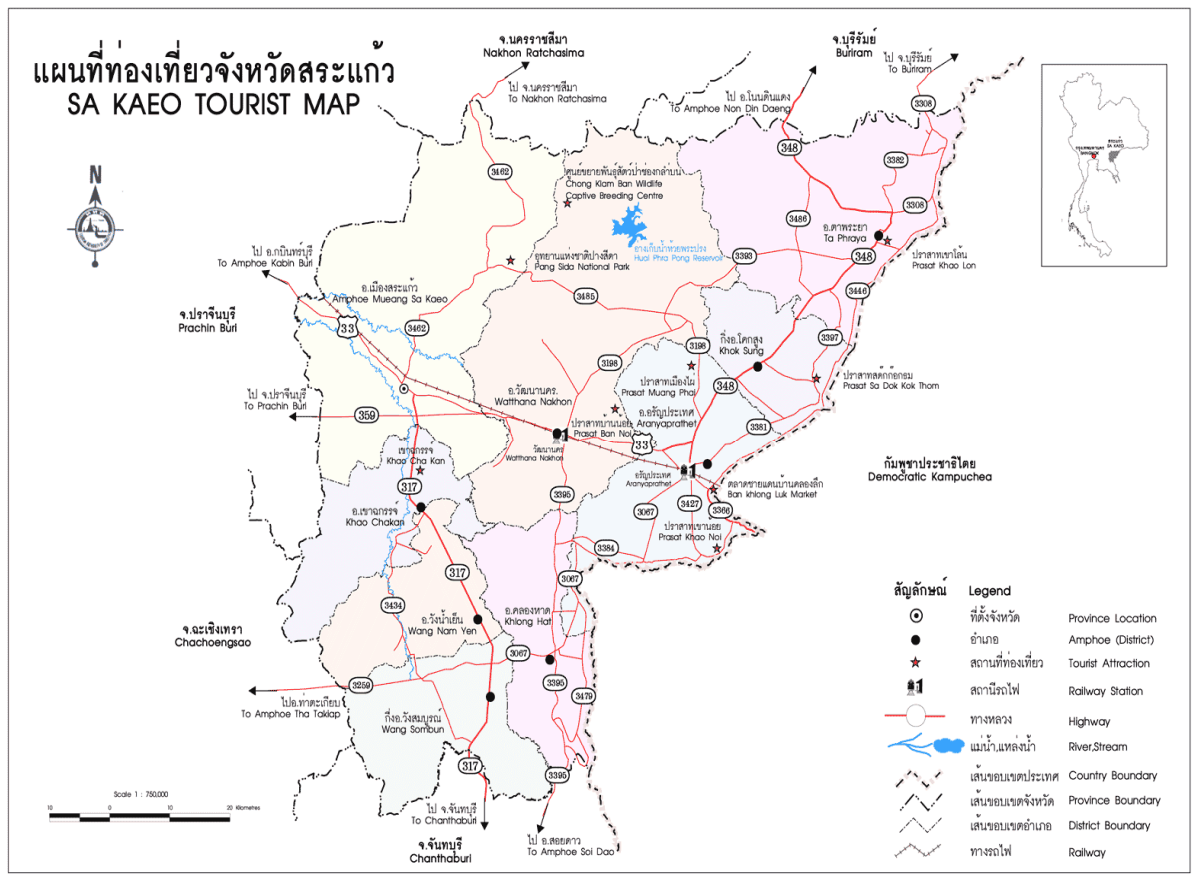
3) ผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่มีแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

4.1 ข้อมูลทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ชายแดนไทย-กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การนำเสนอข้อมูลทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการนำเสนอเพื่อให้ทราบถึงลักษณะสภาพพื้นที่ เศรษฐกิจ สังคม ของหน่วยศึกษา โดยผู้วิจัยจะแบ่งการนำเสนอเป็นหน่วยศึกษารายจังหวัดประกอบด้วยจังหวัด สระแก้ว จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด

4.1.1 ข้อมูลทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระแก้ว

จังหวัดสระแก้วเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ติดกับจังหวัดบันเตียเมียนเจย ของประเทศกัมพูชา ส่งผลให้มีพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ติดกับพื้นที่ของประเทศกัมพูชา มีเป็นจำนวน 14 แห่งประกอบด้วย ในเขตอำเภอตาพระยา ได้แก่ 1) องค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย 2) องค์การบริหารส่วนตำบลทัพเสด็จ 3) เทศบาลตำบลตาพระยา เขตอำเภอโคกสูง ได้แก่ 1) เทศบาลตำบลโคกสูง และ 2) องค์การบริหารส่วนตำบลโนนหมากมูน 3) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง เขตอำเภอคลองหาด ได้แก่ 1) เทศบาลตำบลคลองหาด และ 2) องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เถื่อน เขตอำเภออรัญประเทศ ได้แก่ 1) องค์การบริหารส่วนตำบลผ่านศึก 2) เทศบาลเมืองอรัญประเทศ 3) องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้ำใส 4) องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม 5) องค์การบริหารส่วนตำบลทับพริก และ 6) เทศบาลตำบลป่าไร่

แผนที่ 4.1 แผนที่จังหวัดสระแก้ว

เขตอำเภอตาพระยา

1) ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย

องค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 ซึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทยตั้งอยู่ ณ บ้านสังกะสี หมู่ 8 ตำบลทัพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว มีระยะห่างจากตัวอำเภอตาพระยา 11 กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดสระแก้วประมาณ 111 กิโลเมตร โดยมีอาณาเขต ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอโนนดินแดง และอำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์

ทิศตะวันออก ติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยกัมพูชา

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลทัพเสด็จ อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลทัพราช อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว

พื้นที่อยู่ในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทยมีพื้นที่ประมาณ 159 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 99,436 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบเชิงเขา สภาพดินเป็นดินทราย หน้าดินถูกชะล้าง ฤดูฝนมีปริมาณน้ำฝนน้อย ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ มีประชากรทั้งสิ้น 8,012 คน/ 1,971 ครัวเรือน แยกเป็นชาย 4,040 คนหญิง 3,972 คน ด้านเศรษฐกิจของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม ได้แก่ การทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์

2) ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพเสด็จ

องค์การบริหารส่วนตำบลทัพเสด็จ ตั้งอยู่ที่ 154 บ้านน้อยพัฒนา ตำบลทัพเสด็จ อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว บริเวณทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 348 ห่างจากตัวจังหวัดสระแก้วประมาณ 105 กิโลเมตร ห่างจากอำเภอตาพระยา ประมาณ 4 กิโลเมตร ได้ยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อ พ.ศ. 2539

ทิศเหนือ ติดต่อกับพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย

ทิศใต้ ติดต่อกับพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดบันเตียเมียนเจยของประเทศกัมพูชา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพราช

ตำบลทัพเสด็จ มีเนื้อที่โดยประมาณ 50,000 ไร่ หรือ 80 ตารางกิโลเมตร ภูมิประเทศ พื้นที่โดยส่วนใหญ่ของตำบลทัพเสด็จ มีสภาพเป็นที่ราบลาดเอียงไปทางทิศตะวันออกสู่ประเทศกัมพูชา ซึ่งปริมาณน้ำจากธรรมชาติที่มีอยู่จะไหลลงสู่ประเทศกัมพูชาตลอดจนไม่สามารถกักเก็บน้ำไว้ได้ ประกอบกับสภาพดินเป็นดินดาน ลักษณะดินไม่อุ้มน้ำทำให้มีปัญหาเรื่องภัยแล้งอย่างต่อเนื่อง

เขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพเสด็จ มีจำนวน 12 หมู่บ้าน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนกรมการปกครอง ณ เดือน กันยายน พ.ศ. 2552) จำนวนหลังคาเรือนทั้งหมดในเขตพื้นที่รับผิดชอบ 2,300 ครัวเรือน ความหนาแน่นของประชากรคิดเป็น 101.19 คน/ตร.กม.จำนวนประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ การทำนา ปลูกมันสำปะหลัง ปลูก

พืชอื่น ๆ เลี้ยงสัตว์ เป็นต้น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เราจะพบว่ายังมีจำนวนครัวเรือนที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ถึง 77 ครัวเรือน

3) ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลตำบลตาพระยา

เทศบาลตำบลตาพระยา เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง เดิมเป็นสุขาภิบาลตาพระยา และได้รับการจัดตั้งตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 116 ตอนที่ 9 ก ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 และมีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 เป็นต้นไป เทศบาลตำบลตาพระยา มีพื้นที่รับผิดชอบ 2.8 ตารางกิโลเมตร มีหมู่บ้านที่อยู่ในความรับผิดชอบ คือ หมู่ที่ 1 บ้านตาพระยา (ไม่ครอบคลุมทั้งหมด) สำนักงานตั้งอยู่เลขที่ 99 หมู่ 1 ถนนธนะวิถี ตำบลตาพระยา อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว

สภาพทั่วไป เทศบาลตำบลตาพระยา มีอาณาเขต ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ตั้งแต่หลักเขตที่ 1 ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองแฉ่งฝั่งใต้ เส้นเขตเลียบตามริมคลองแฉ่งฝั่งใต้ ไปทางทิศตะวันออก ถึงหลักเขตที่ 2 ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนสายทัพไทย ฝั่งตะวันตก
ทิศตะวันออก	ตั้งแต่หลักเขตที่ 2 เป็นเส้นตรงไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ 3 ซึ่งตั้งอยู่ริมเขตวัดตาพระยาด้านเหนือจากหลักเขตที่ 3 เป็นเส้นตรงไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ 4 ซึ่งตั้งอยู่ริมทางหลักเขตชายแดน 35 ฝั่งตะวันออก
ทิศใต้	ตรงทางแนวเชิงคั่นนาด้านเหนือ ตั้งแต่จากหลักเขตที่ 4 เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงเชิงเขาคั่นนาด้านเหนือ และเลียบตามเชิงเขาคั่นนาด้านเหนือไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ผ่านถนนธนะวิถี ถึงหลักเขตที่ 5 ซึ่งตั้งอยู่เชิงเขาคั่นนาด้านเหนือ
ทิศตะวันตก	ตั้งแต่จากหลักเขตที่ 5 เป็นเส้นตรงไปทางทิศเหนือบรรจบหลักเขตที่ 1

ลักษณะภูมิประเทศ เทศบาลตำบลตาพระยา มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบระหว่างหุบเขาลานเทไปทางทิศตะวันออกไปสู่ประเทศกัมพูชา สภาพพื้นดินเป็นดินร่วนปนทราย ไม่อุ้มน้ำ ในฤดูแล้งมีอากาศร้อนจัด ฤดูฝนมีปริมาณน้ำฝนปานกลาง ฤดูหนาวอากาศหนาวไม่นาน การเพาะปลูกของเกษตรกรไม่ได้ผลเท่าที่ควร

เทศบาลตำบลตาพระยา มีประชากรรวมทั้งสิ้น 2,907 คน แยกเป็น ชาย 1,449 คน หญิง 1,458 คน จำนวนครัวเรือน 878 ครัวเรือน จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง รวม 2,128 คน แยกเป็น ชาย 1,072 คน หญิง 1,056 คน ความหนาแน่นของประชากร 1,038 คนต่อตารางกิโลเมตร มีพื้นที่รับผิดชอบ 2.8 ตารางกิโลเมตร ประชาชนที่อยู่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล ประกอบอาชีพค้าขายขนาดเล็กร้อยละ 45 ทำนาร้อยละ 20 รับจ้างร้อยละ 10 ข้าราชการร้อยละ 20 และอื่น ๆ ร้อยละ 5 รายได้ของประชากรยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ด้านสังคมสภาพความเป็นอยู่ของประชากรในเขตเทศบาลมัก

เขตอำเภอโคกสูง

1) เทศบาลตำบลโคกสูง

เทศบาลตำบลโคกสูง เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งอยู่ภายในบริเวณตำบลโคกสูง ถนนธนະวิถี กิ่งอำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว ในเขตหมู่ที่ 8 อยู่ห่างจากตัวกิ่งอำเภอประมาณ 1 กิโลเมตร มีเนื้อที่ตำบลประมาณ 65 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 40,625 ไร่ เทศบาลตำบลโคกสูง ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นเทศบาลตำบล และมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและเทศบาลตำบล พ.ศ. 2537 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540 โดยมี นายสุทิน ชมดี กำนันตำบลโคกสูง เป็นประธานกรรมการบริหารคนแรก (โดยตำแหน่ง) และได้เปลี่ยนชื่อจากประธานกรรมการบริหารเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อปี พ.ศ. 2546 ในปีพ.ศ. 2552 ได้ยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูงเป็นเทศบาลตำบลโคกสูง มีอาณาเขตติดต่อ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลหนองแวง อำเภอโคกสูง
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลโนนหมากมุ่น อำเภอโคกสูง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลหนองม่วง อำเภอโคกสูง

ภูมิประเทศ สภาพโดยทั่วไปเทศบาลตำบลโคกสูง เป็นที่ราบลาดเทไปทางทิศตะวันออกไปสู่ประเทศกัมพูชา มีภูเขาที่สำคัญ คือ เขาอีต้าง แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 11 หมู่บ้าน ประกอบด้วย หมู่ที่ 1 บ้านโคกสูง หมู่ที่ 2 บ้านดอนไร่ หมู่ที่ 3 บ้านหนองเสม็ด หมู่ที่ 4 บ้านละลมติม หมู่ที่ 5 บ้านหาดสำราญ หมู่ที่ 6 บ้านดอนหลุม หมู่ที่ 7 บ้านน้อยละลมติม หมู่ที่ 8 บ้านโคกไม้งาม หมู่ที่ 9 บ้านหนองหญ้าแก้ว หมู่ที่ 10 บ้านหนองลิ้ม หมู่ที่ 11 บ้านร่มไทร ประชากรทั้งสิ้น 6,790 คน แยกเป็นชาย 3,404 คน หญิง 3,386 คน สภาพเศรษฐกิจ ประชากรในเขตตำบลโคกสูง ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก

2) องค์การบริหารส่วนตำบลโนนหมากมุ่น

ตำบลโนนหมากมุ่นเป็นตำบลที่แยกการปกครองมาจากตำบลโคกสูงเมื่อเดือนมิถุนายน 2533 มีหมู่บ้านในเขตปกครองจำนวน 6 หมู่บ้าน ที่ตั้งหมู่บ้านติดต่อแนวชายแดนไทย-กัมพูชา ประชากรนับถือศาสนาพุทธและใช้ภาษาอีสานเป็นภาษาพูด

พื้นที่ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นที่ราบ มีลำห้วยหินตั้งและลำห้วยเหี้ยไหลผ่านพื้นที่ตำบล มีป่าชุมชน “โคกหนองรัง” พื้นที่ 4,717 ไร่ เป็นป่าอนุรักษ์ของตำบล โดยมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลโคกสูง กิ่งอำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลป่าไร่ ตำบลหนองสังข์ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับบ้านหนองแอก ตำบลหนองม่วง กิ่งอำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนาเป็นหลัก รองลงมาเป็นการทำพืชไร่ เช่น ทำ ไร่มันสำปะหลัง ไร่อ้อย และการเลี้ยงสัตว์

3) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งอยู่ภายใน บริเวณตำบลหนองแวง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว ในเขตพื้นที่หมู่ที่ 6 อยู่ห่างจากตัวกิ่งอำเภอ ประมาณ 3 กิโลเมตร อาคารตั้งอยู่บนเนื้อที่ประมาณ 76.96 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 48,100 ไร่ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วน ตำบล และมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวงมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

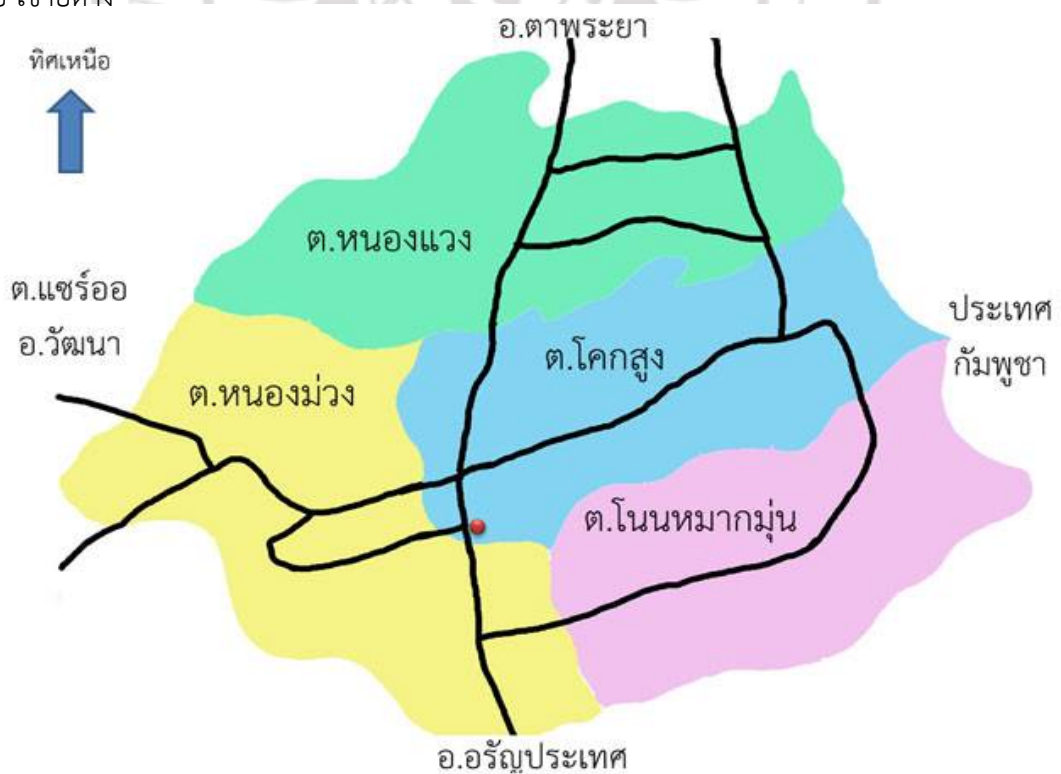
ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลตาพระยา อำเภอตาพระยา

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง

ทิศตะวันออก ติดต่อกับประเทศกัมพูชา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลหนองม่วง อำเภอโคกสูง

สภาพโดยทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง มีพื้นที่ชายแดนติดต่อกับ ประเทศกัมพูชา สภาพพื้นที่เป็นที่ราบสูงลาดไปทางทิศตะวันออกไปสู่ประเทศกัมพูชา มีภูเขาที่สำคัญ คือ เขาน้ำเต้า

แผนที่ 4.3 แผนที่อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว

เขตอำเภอคลองหาด

1) เทศบาลตำบลคลองหาด

หมู่บ้านคลองหาด ตั้งชื่อตามลักษณะเด่นของต้นไม้ “มะหาด” ขนาดใหญ่และเป็นไม้ที่หายาก เป็นหมู่บ้านตามแนวชายแดนติดกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย โดยมีประชาชนจากหลายพื้นที่ของประเทศไทยอพยพเดินทางเข้ามาตั้งถิ่นฐานประกอบอาชีพ ทำไร่ เนื่องจากสภาพดินที่อุดมสมบูรณ์ ที่เอื้ออำนวยเหมาะแก่การเพาะปลูก โดยขึ้นตรงการปกครองกับอำเภอวัฒนานคร ต่อมาผู้คนอพยพเข้ามาแน่นจึงได้แยกการปกครองยกฐานะขึ้นเลื่อนขึ้นเป็นกิ่งอำเภอคลองหาด ในปี พ.ศ. 2526 และเป็นอำเภอคลองหาดจนถึงปัจจุบันนี้

ตำบลคลองหาดมีจำนวน 13 หมู่บ้าน ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ราบลุ่มตามแนวเชิงเขาคัล้ายแอ่งกระทะ มีภูเขาล้อมรอบตามแนวถนนสายคลองหาด – พungขนาน และแนวชายแดนไทย – กัมพูชา เทศบาลตำบลคลองหาดมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลเบญจขร อำเภอคลองหาด และตำบลทับพริก

อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลไทยอุดม ตำบลคลองไก่อเลื้อน อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

ทิศตะวันออก ติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลวังใหม่ กิ่งอำเภอวังสมบูรณ์ จังหวัดสระแก้ว

ประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักคือการทำสวน และทำไร่ ส่วนอาชีพเสริมคือการค้าขายตามแนวชายแดนไทย – กัมพูชา

2) องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อเลื้อน

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อเลื้อน ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลคลองไก่อเลื้อนมีเนื้อที่ทั้งสิ้น 87.50 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 54,690 ไร่ จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2531 เป็นตำบลหนึ่งในเจ็ดตำบลของอำเภอคลองหาด ได้รับการประกาศจัดตั้งจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2539 ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอคลองหาด ระยะทางห่างจากที่ตั้งที่ว่าการอำเภอคลองหาด ประมาณ 7 กิโลเมตร องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อเลื้อนมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลคลองหาด อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลพungขนาน อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลไทยอุดม อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

ลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบมีเทือกเขาที่สำคัญ คือ เทือกเขาจันทร์แดง เทือกเขากกมะม่วง และเทือกเขาตารังอก

แผนที่ 4.4 แผนที่อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

เขตอำเภอรัฐประเทศ

1) องค์การบริหารส่วนตำบลผ่านศึก

องค์การบริหารส่วนตำบลผ่านศึกแยกมาจาก ตำบลคลองน้ำใส ปี พ.ศ. 2514 ตั้งชื่อตำบลตามองค์การบริหารส่วนตำบลผ่านศึก ซึ่งมาจัดตั้งเป็นนิคมสงเคราะห์ทหารผ่านศึก แบ่งการปกครองออกเป็น 13 หมู่บ้าน ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง มีคลองธรรมชาติและคลองขุดไหลผ่านพื้นที่อาณาเขตทางด้านทิศใต้ของตำบลมีพื้นที่ติดกับประเทศกัมพูชา จากอำเภอรัฐประเทศใช้เวลาเดินทางถึง ตำบลผ่านศึกประมาณ 30 นาที ระยะทาง 19 กม. พื้นที่ตำบลผ่านศึกมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองไผ่ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองทับจันทร์ อำเภอรัฐประเทศ จังหวัดสระแก้ว
ทิศใต้	ติดต่อกับประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้ำใส องค์การบริหารส่วนตำบลปากห้วย อำเภอรัฐประเทศ จังหวัดสระแก้ว
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลทับพริก อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา รองลงมาประกอบอาชีพทำไร่มันสำปะหลัง ไร่ข้าวโพด เป็นต้น

2) เทศบาลเมืองอรัญประเทศ

เทศบาลเมืองอรัญประเทศได้ถูกจัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกา พุทธศักราช 2482 ประกาศในพระราชราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 30 กันยายน พุทธศักราช 2482 การจัดตั้งเทศบาล ตำบลอรัญประเทศ เมื่อปีพุทธศักราช 2482 มีพื้นที่ทั้งหมด 164 ตารางกิโลเมตร ต่อมาได้มีการพิจารณาถึงอาณาเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลอรัญประเทศใหม่ เนื่องจากส่วนกลางพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความรับผิดชอบกว้างขวางเกินกว่ากำลังงบประมาณของเทศบาลตำบลอรัญประเทศ ที่จะบำรุงดูแลและพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง จึงได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลตำบลอรัญประเทศ ให้เหลือพื้นที่อาณาเขตความรับผิดชอบรวมทั้งสิ้น 5 ตารางกิโลเมตร เพื่อความสะดวกและเหมาะสมในการบริหารงานของเทศบาล อย่างไรก็ตามเทศบาลตำบลอรัญประเทศได้ขอเปลี่ยนแปลงฐานะยกขึ้นเป็นเทศบาลเมืองอรัญประเทศโดยกระทรวงมหาดไทยได้ประกาศให้มีการเปลี่ยนแปลงฐานะ จากเทศบาลตำบลอรัญประเทศขึ้นเป็นเทศบาลเมืองอรัญประเทศ ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 เป็นต้นไป

3) องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้ำใส

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้ำใสมีพื้นที่ติดชายแดนไทย – กัมพูชา ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของอำเภออรัญประเทศ ระยะห่างจากอำเภอประมาณ 14 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศเป็นพื้นที่ลาดเอียงที่ราบเชิงเขาพื้นที่สาธารณะ พื้นดินเป็นดินเหนียวปนทรายแหล่งน้ำที่มีอยู่ตามธรรมชาติไม่สามารถเก็บกักน้ำไว้ใช้ได้ตลอดปี พื้นที่ส่วนใหญ่จึงใช้น้ำฝนเป็นหลักในการทำการเกษตร พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้ำใส มีเนื้อที่ประมาณ 66.95 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นประมาณ 41,837 ไร่

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้ำใสมีอาณาเขตติดต่อพื้นที่ต่าง ๆ ประกอบด้วย

ทิศเหนือ ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลปากห้วย

และองค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม

ทิศใต้ ติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐกัมพูชา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม และประเทศกัมพูชา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลผ่านศึก และประเทศกัมพูชา

ลักษณะภูมิประเทศ สภาพพื้นที่เป็นพื้นที่ลาดเอียงที่ราบเชิงเขาพื้นที่สาธารณะ พื้นที่ป่าโดยรอบเขาน้อยสีชมพู และมีลำคลองตามธรรมชาติกั้นพรมแดนไทย – กัมพูชามีความยาวประมาณ 8 กิโลเมตรความกว้างไม่มากนัก สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวและดินปนทรายมีแหล่งน้ำดีซึ่งเหมาะแก่การทำการเกษตรครบวงจร และทำไร่ทำสวนผลไม้ เนื่องจากเป็นตำบลที่อยู่ติดกับประเทศกัมพูชาจึงมีการติดต่อค้าขายระหว่างประเทศและมีการแลกเปลี่ยนสินค้ากันอยู่เสมอ มีแหล่งท่องเที่ยวโบราณสถานเหมาะแก่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ระยะทางห่างจากอำเภออรัญประเทศประมาณ 14 กิโลเมตร ทุก ๆ ปีจะมีงานประเพณีแห่ห่อปราสาทผึ้งของชาวไทยอู้อประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวไทยอู้อซึ่งขยันและประหยัดหมู่บ้านทั้ง 12 หมู่บ้านมีพื้นที่ไม่ห่าง

สภาพเศรษฐกิจและสังคม ประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ การทำนา ทำไร่ พื้นที่ทำไร่ที่ปลูกมากเป็นอันดับหนึ่งก็คือ ข้าวโพด มันสำปะหลัง มะละกอ อ้อยทำสวน ประเภทของพืชที่ปลูก คือ มะพร้าว มะม่วง ก้อย ขนุน ส้มโอ มะขามหวาน ลำไย นอกจากนี้ยังมีการเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ การเลี้ยงไก่ เป็ด หมู วัว

4) องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม ตั้งอยู่เลขที่ 44 หมู่ 1 ตำบลท่าข้าม อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของอำเภออรัญประเทศ ใช้การเดินทางเส้นถนนสายสุวรรณศร แยกมาถนนสาย 3366 มีระยะห่างจากอำเภออรัญประเทศเป็นระยะทาง 6 กิโลเมตร มีขนาดพื้นที่ทั้งหมด (โดยประมาณ) 50 ตารางกิโลเมตร หรือ 29,537 ไร่ ตำบลท่าข้ามมีพื้นที่บางหมู่บ้านมีทิศทางด้านตะวันออก อาณาเขตติดกับชายแดนไทย-กัมพูชา และมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

	ทิศเหนือ	ติดต่อกับเทศบาลอรัญประเทศ
	ทิศตะวันออก	ติดต่อกับประเทศกัมพูชา
+	ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลปากห้วย อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว
	ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลคลองน้ำใส อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว
	ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของตำบลท่าข้าม มีสภาพเป็นพื้นที่ราบลุ่ม เหมาะสมกับการเกษตรกรรม ทำนา และทำไร่	

5) องค์การบริหารส่วนตำบลทับพริก

ตำบลทับพริกมีประวัติศาสตร์ความเป็นมาตั้งแต่เป็นพื้นที่ป่าและมีชาวบ้านอพยพเข้ามาอาศัยและทำอาชีพเกษตรกรรม จนเข้าสู่ในช่วงของการสู้รบในประเทศกัมพูชา มีการก่อตัวของพรรคคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย จนทำให้ชาวบ้านต้องอพยพออกจากพื้นที่ หลังจากเหตุการณ์สงบลงชาวบ้านก็กลับเข้าสู่พื้นที่ มีการจัดสรรที่ดินมีการซื้อขายที่ดินโดยนายทุนจากจังหวัดชลบุรี ได้กว้านซื้อที่ดินผ่านนายหน้าซึ่งเป็นคนในตำบลทับพริกทำกินทำให้ชาวบ้านขายที่ดินในราคาถูก คนตำบลทับพริกซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินก็กลับกลายเป็นลูกจ้างขายแรงงานบางส่วนประมาณ ร้อยละ 3 และเป็นเจ้าของที่ดินทำกินประมาณ ร้อยละ 40 ทำให้ราษฎรในชุมชนมีหนี้สินเกิดขึ้น ขณะเดียวกันในพื้นที่ก็มีปัญหาสังคมเริ่มเห็นได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น ปัญหายาเสพติด โรคเอดส์ การลักขโมย เนื่องจากตำบลทับพริกเป็นเขตติดชายแดนมีแรงงานต่างถิ่นเข้ามาจาก 2 แหล่ง ได้แก่ผู้ใช้แรงงานตัด-อ้อยซึ่งเป็นแรงงานจากอีสานและแรงงานจากเขมร

อาณาเขตติดต่อขององค์การบริหารส่วนตำบลทับพริก ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อด้านผ่านศึก อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลคลองหาด อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลเบญจขร อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับสาธารณรัฐกัมพูชา

ด้านเศรษฐกิจ รายได้เฉลี่ยของประชากร 54,799/คน/ปี ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม และรับจ้างทั่วไป รวมถึงไม่ได้ประกอบอาชีพ ด้านวัฒนธรรม/ภาษา พบว่าในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทับ

พริกมีภาษาที่ใช้ในตำบลทับพริกมีอยู่ 3 ภาษา คือ ภาษาญ้อ ภาษาลาว และภาษาไทยที่ใช้กันส่วนมากคือ ภาษาญ้อ ประเพณีวัฒนธรรมในตำบลทับพริกมีเทศกาลสำคัญ เช่น วันเข้าพรรษา มีการหล่อเทียนพรรษา วันสงกรานต์มีการรดน้ำขอพรผู้ใหญ่ วันออกพรรษามีการทอดกฐินจับสลากภัตร และยังมีประเพณีท้องถิ่นที่เป็นประจำทุกปี ได้แก่ แห่ปราสาทผึ้ง บั้งไฟ และยังมีกิจกรรมกลุ่มจัดหาผ้าป่าสามัคคีทอดให้กับวัดในพื้นที่

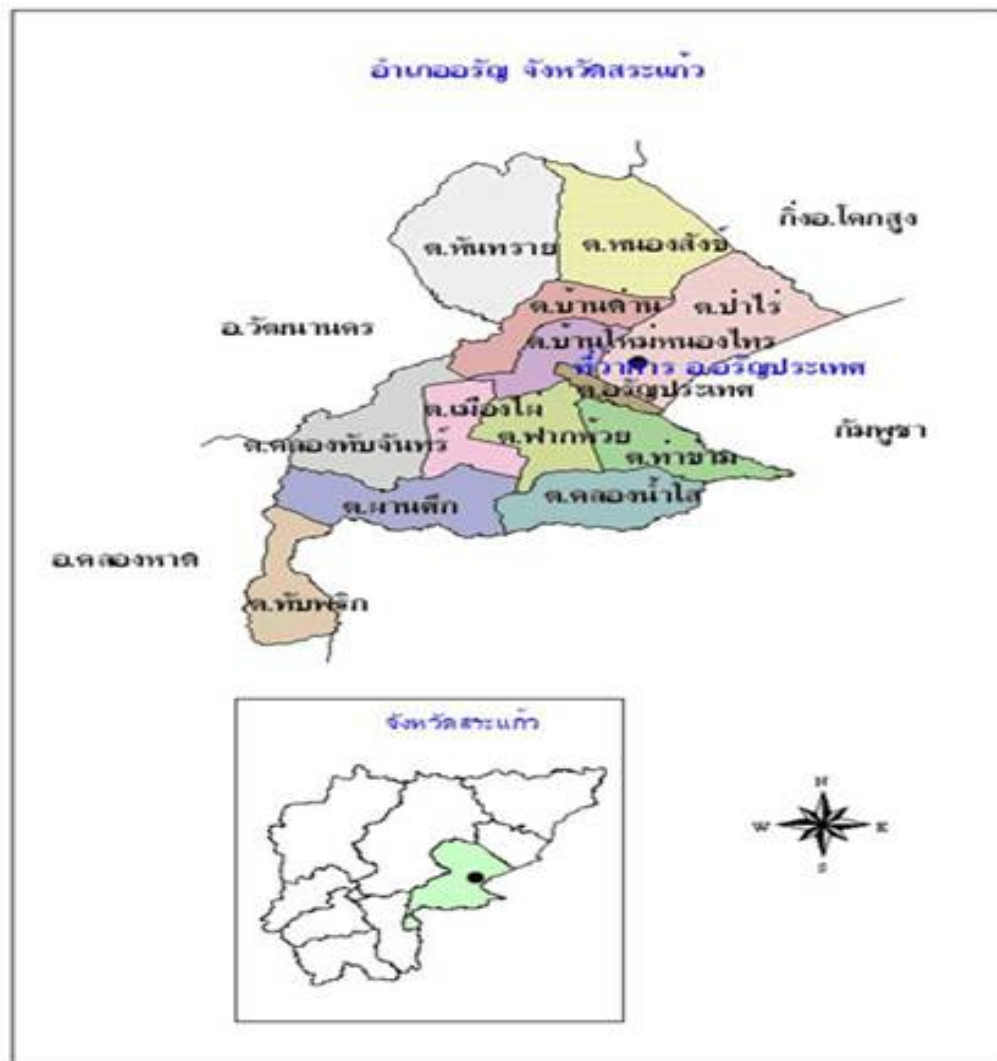
6) เทศบาลตำบลป่าไร่

เทศบาลตำบลป่าไร่ ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2552 อยู่ในเขตการปกครองของอำเภอรัฐประศาสตร์ จังหวัดสระแก้ว ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะการปกครองท้องที่ ตำบลป่าไร่ ตั้งอยู่ฝั่งขวาของถนนระวีถิ ฝั่งซ้ายของถนนสุวรรณศร (ถ้ามาจากตำบลรัฐประศาสตร์) หรือเหนือสุดแดนสยามด้านตะวันออก และมีอาณาเขตพื้นที่ติดต่อกับพื้นที่อื่น ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลหนองสังข์ ตำบลหนองม่วง และตำบลโนนหมากมุ่น
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลรัฐประศาสตร์ อำเภอรัฐประศาสตร์ จังหวัดสระแก้ว และราชอาณาจักรกัมพูชา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลโนนหมากมุ่น อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว และราชอาณาจักรกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลบ้านใหม่หนองไทรตำบลบ้านด่าน และตำบลรัฐประศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศมีลักษณะเป็นพื้นที่ราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ ใช้ทำนา ปลูกพืชไร่ และไม้ผล แหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่ อ่างเก็บน้ำบ้านป่าไร่ใหม่ มีห้วยเหี้ยและห้วยทุ่งมนไหลผ่านทางตอนเหนือของพื้นที่

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนที่ 4.5 แผนที่อำเภอรัฐประเทศ จังหวัดสระแก้ว

4.1.2 ข้อมูลทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรี

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรีที่มีพื้นที่ติดแนวชายแดนไทย-กัมพูชา จำนวน 5 แห่ง ประกอบด้วย 1) เทศบาลตำบลหนองตากง 2) เทศบาลตำบลคลองใหญ่ 3) องค์การบริหารส่วนตำบลเทพนิมิต 4) องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขนาน และ 5) องค์การบริหารส่วนตำบลสะตอน

ตากง เป็นตำบลหนึ่งใน 5 ตำบล ที่อยู่ภายใต้การปกครองท้องที่ของอำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จากประวัติการก่อตั้งพื้นที่ ไม่มีหลักฐานปรากฏแน่ชัดว่าก่อตั้งมาเมื่อใด ปัจจุบันแบ่งการปกครอง ออกเป็น 10 หมู่บ้าน และได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลหนองตากง เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล หนองตากง เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2539 มีฐานะเป็นนิติบุคคล ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ 113 ตอนที่ 9ง ลงวันที่ 30 มกราคม 2539 และมีผลใช้ในวันที่ 30 มีนาคม 2539 และได้จัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลหนองตากง เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2551 ตามประกาศ กระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 15 กรกฎาคม 2551

เทศบาลตำบลหนองตากง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดจันทบุรี ห่างจากตัว จังหวัดจันทบุรี ประมาณ 70 กิโลเมตร และห่างจากที่ว่าการอำเภอโป่งน้ำร้อน ประมาณ 29 กิโลเมตร อยู่ห่างจากทางหลวงหมายเลข 317 (จันทบุรี - สระแก้ว) ประมาณ 15 กิโลเมตร มีถนน สายทับไทร - ตาฉวน และถนนสายพังงอน - จางวาง ผ่านตำบลและเชื่อมติดต่อกับทางหลวง หมายเลข 317 ประมาณ 16 กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลสะตอง อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลสะตอง อำเภอสอยดาว และตำบลเทพนิมิต
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลโป่งน้ำร้อน อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลทับไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

2) เทศบาลตำบลคลองใหญ่

เทศบาลตำบลคลองใหญ่ อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอโป่งน้ำร้อน ไปทางทิศตะวันออก เป็นระยะทางประมาณ 25 กิโลเมตร ตามทางหลวงชนบทหมายเลข 3193 พื้นที่ทั้งตำบล มีจำนวน 193.5 ตารางกิโลเมตร (120,937.5 ไร่) โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับพื้นที่ตำบลเทพนิมิต อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับพื้นที่อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลโป่งน้ำร้อน อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่ตำบลคลองใหญ่เป็นที่ราบสลับเนินเขา ดินส่วนใหญ่ เป็นดินปนทราย ภูเขาไม่อยู่ จึงเหมาะแก่การปลูกพืชไร่อายุสั้น ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำไร่ ได้แก่ มันสำปะหลัง ข้าวโพด อ้อย สวนผลไม้ ไร่จ้าง ค้าขาย หน่วยธุรกิจเขตเทศบาล ประกอบด้วย ตลาดการค้าชายแดนไทย-กัมพูชา บ้านฝักกาด 1 แห่ง ที่ถือว่าเป็นแหล่งการค้าระหว่าง ประเทศที่สำคัญของไทยในอนาคต

3) องค์การบริหารส่วนตำบลเทพนิมิต

ตำบลเทพนิมิตเป็นตำบลหนึ่งในจำนวน 5 ตำบล ของอำเภอโป่งน้ำร้อน ซึ่งจัดตั้งขึ้น เป็นตำบลโดยแยกออกจากตำบลหนองตากง เมื่อปี พ.ศ. 2529 ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ประกอบด้วย 8 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านเนินแดง บ้านเทพนิมิต บ้านบึงชนังกลาง บ้านแหลม บ้านบึงชนังล่าง บ้านบึงชนังบน บ้านหนองกก และบ้านแหลมใหญ่

พื้นที่ของตำบลเทพนิมิตส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เป็นที่ราบสูงสลับเนินเขา มีพื้นที่ทั้งหมด 73.79 ตารางกิโลเมตร 46,118.75 ไร่ มีแหล่งน้ำที่สำคัญคือ คลองพระพุทธไหลผ่าน และมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลหนองตาcong อำเภอโง่งน้ำร้อน
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลคลองใหญ่ อำเภอโง่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับราชอาณาจักรกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลหนองตาcong อำเภอโง่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

แผนที่ 4.7 แผนที่อำเภอโง่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

4) องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขนาน

ตำบลทุ่งขนาน ชื่อตำบลนี้ตั้งจากพันธุ์ไม้ชนิดหนึ่ง คือต้นผักกูด ซึ่งขึ้นอยู่ตามริมคลอง และตามห้วยคันทนา ผักกูดภาษาเขมรเรียกว่าผักขนาน เมื่อขึ้นอยู่เป็นทุ่ง ชาวบ้านแถบนี้มีเชื้อสายเขมร จึงเรียกว่า บริเวณนี้ว่าทุ่งขนาน และเรียกเป็นชื่อตำบลว่า ตำบลทุ่งขนาน

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขนาน แต่เดิมเป็นสภาตำบล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และได้รับการประกาศยกฐานะเป็นองค์การบริหาร ส่วนตำบลทุ่งขนาน เมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 ปัจจุบันที่ทำการองค์การ

บริหารส่วนตำบลทุ่งขนานตั้งอยู่ เลขที่ 99/9 หมู่ที่ 1 ตำบลทุ่งขนาน อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขนาน ตั้งอยู่ติดกับบริเวณโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทุ่งขนาน เลขที่ 99/9 หมู่ที่ 1 ตำบลทุ่งขนาน อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี ห่างจากตัวจังหวัดจันทบุรี ประมาณ 85 – 87 กิโลเมตร และห่างจากที่ทำการอำเภอสอยดาวประมาณ 14 กิโลเมตร ติดถนนลาดยางสายทุ่งขนาน – คลองหาด จังหวัดสระแก้ว มีเนื้อที่ประมาณ 120.70 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 75,500 ไร่ ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบสลับภูเขาเป็นบางที่มีเทือกเขาอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของที่ตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล มีแนวเขตติดต่อ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลคลองไก่อ้อ อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลทรายขาว และตำบลสะตอน อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลปะตง และตำบลทับช้าง อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี

สภาพทางเศรษฐกิจ ประชากรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คือ ทำไร่ ข้าวโพด มันสำปะหลัง ยางพารา อ้อย ปาล์มน้ำมัน ทำสวนผัก เช่น ผักกาดขาว มะเขือ พริก แพง ทำสวนผลไม้ เช่น ลำไย มะม่วง มะละกอ ฝรั่งทั่วไป และค้าขาย

สภาพทางสังคม ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขนานมีสถานศึกษาที่ประกอบด้วยโรงเรียนในระดับประถมศึกษา 5 แห่ง โรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน 3 แห่ง มีสถาบันและองค์กรทางศาสนา ได้แก่ วัด/สำนักสงฆ์ 11 แห่ง ศาลเจ้า 1 แห่ง โบสถ์คริสต์ 1 แห่ง ภายในพื้นที่ยังมีบ้านเรือนบางหลังคาเรือนที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้เนื่องจากตกสำรวจ นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขนานได้มีการจัดตั้งมวลชนเพื่อร่วมกันแก้ปัญหาในพื้นที่ประกอบด้วย กลุ่มลูกเสือชาวบ้าน กลุ่มไทยอาสาป้องกันชาติ กองหนุนเพื่อความมั่นคง และกลุ่มสตรีอาสาพัฒนา

5) องค์การบริหารส่วนตำบลสะตอน

องค์การบริหารส่วนตำบลสะตอน ตั้งอยู่เลขที่ 320 หมู่ที่ 1 ตำบลสะตอน อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอสอยดาวเป็นระยะทาง โดยประมาณ 16 กิโลเมตร ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 3424 ห่างจากจังหวัดจันทบุรี เป็นระยะทางโดยประมาณ 72 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 64.6 ตารางกิโลเมตร หรือ 40,375 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบเชิงเขาหรือที่ราบสูงมีบางพื้นที่เป็นภูเขาและที่ราบลุ่ม ลักษณะดินเป็นดินเหนียวปนหิน พื้นใต้ดินเป็นหินดาน มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลทุ่งขนาน อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลหนองตาตอง อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลทรายขาว อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี

ประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทยที่ย้ายถิ่นฐานเข้ามาอาศัยในเขตตำบลทุ่งขนาน ทำให้มีการใช้ภาษาพูดที่เป็นภาษาไทยอีสานประมาณ ร้อยละ 60

และยังส่งผลต่อขนบธรรมเนียมประเพณี พิธีกรรมในพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ประชาชนในแต่ละหมู่บ้าน จะมีความเชื่อไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับหมู่บ้านใด ราษฎรมาจากจังหวัดไหนมากก็จะมีวัฒนธรรมความเชื่อตามจังหวัดนั้น ๆ ส่วนใหญ่มีความเชื่อเรื่องโชคลาง ของคลัง บุญวาสนา และการนับถือผู้สูงอายุและผู้นำหมู่บ้าน ยึดปฏิบัติพิธีกรรม เช่น การทำบุญเข้าพรรษา การทำบุญออกพรรษา ประเพณีวันสงกรานต์ ประเพณีวันลอยกระทง ประเพณีทำบุญบั้งไฟ – แห่นางแมว เป็นต้น

แผนที่ 4.8 แผนที่อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี

4.1.3 ข้อมูลทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดตราด

จังหวัดตราดมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดชายแดนจำนวน 13 แห่ง ประกอบด้วย 1) เทศบาลตำบลตะกั่ว 2) องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด 3) เทศบาลตำบลชำรึก 4) องค์การบริหารส่วนตำบลท่ากุ่ม 5) เทศบาลตำบลคลองใหญ่ 6) เทศบาลตำบลหาดเล็ก 7) องค์การบริหารส่วนตำบลคลองใหญ่ 8) องค์การบริหารส่วนตำบลไม้รุต 9) เทศบาลตำบลหนองบอน 10) องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพลอย 11) องค์การบริหารส่วนตำบลด่านชุมพล 12) องค์การบริหารส่วนตำบลช้างทูน และ 13) องค์การบริหารส่วนตำบลนนทรี

แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดตราด TRAT TOURIST MAP

แผนที่ 4.9 แผนที่จังหวัดตราด

1) เทศบาลตำบลตะก่าง

ตามคำบอกเล่าของผู้สูงอายุว่าในอดีตมีลำคลองใหญ่ไหลผ่าน (คลองท่าเลื่อนในปัจจุบัน) มีจระเข้ชุกชุมมาก สร้างความเดือดร้อนให้กับชาวบ้านเป็นอย่างมาก จึงได้คิดหาวิธีดักจับจระเข้ ขึ้นมา ลักษณะคล้ายเบ็ดตกปลาแต่มีสามง่าม เรียกว่าตะก่าง ต่อมา ได้เรียกบริเวณติดปากกันว่า “บ้านตะก่าง” และต่อมาก็ได้เรียกเป็นชื่อตำบลตะก่างจนกระทั่งปัจจุบัน

องค์การบริหารส่วนตำบลตะก่าง ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 (และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2542) เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2542

อยู่ในเขตการปกครองของ ตำบลตะก่าง อำเภอเมือง จังหวัดตราด ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะการปกครองท้องที่ องค์การบริหารส่วนตำบลตะก่างได้ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2551 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย

ลักษณะทางภูมิประเทศเป็นที่ราบชายเขาเลียบบึงทะเลและที่ราบลุ่ม แนวชายเขาติดต่อกับประเทศกัมพูชาบางส่วน โดยมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลท่าพริก ตำบลท่ากุ่ม อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด

ทิศใต้ ติดต่อกับป่าชายเลน ทะเลอ่าวไทย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลขำรอก อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด และประเทศกัมพูชาบริเวณเทือกเขาบรรทัด

2) องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด

พื้นที่ตำบลแหลมกลัด เดิมชาวบ้านเรียกว่า “บ้านช่องโจร” เหตุเพราะมีการปล้น จี้ฆ่า หลบซ่อนและมีการช่องสุ่ม ในช่วงสมัยรัชกาลที่ 5 ได้เสด็จประพาสจังหวัดตราดเกี่ยวกับกรณีพิพาทดินแดนกับฝรั่งเศส ทรงทราบเรื่องจึงโปรดให้ “หลวงนาวา” มาเป็นนายชองดูแลรักษาความสงบ ประกอบกับบริเวณพื้นที่เป็นแหลมยื่นไปในทะเลจึงเรียกชื่อใหม่ว่า “บ้านแหลมตรา” ต่อมาเพี้ยนเป็น “แหลมกลัด” และเมื่อตั้งเป็นตำบลจึงเรียกว่าตำบลแหลมกลัด

ตำบลแหลมกลัดมีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบเชิงเขาบรรทัด เลียบชายฝั่งทะเลด้านอ่าวไทย ประชาชนตั้งบ้านเรือนอยู่กระจัดกระจายในพื้นที่ของตนเอง แบ่งการปกครองออกเป็น 10 หมู่บ้าน อาชีพส่วนใหญ่ทำการเกษตรกรรมเป็นหลัก รองลงมาคืออาชีพประมงพื้นบ้าน มีความยาวของชายหาด 22 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 82 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลรอก อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลไม้รูด อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด

ทิศตะวันออก ติดต่อกับทิวเขาบรรทัด แนวเขตประเทศกัมพูชา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับทะเลอ่าวไทย

ประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่ตำบลแหลมกลัดประกอบอาชีพ เกษตรกรรม รองมาเป็นประมง รับจ้างทั่วไป เลี้ยงสัตว์ ค้าขาย รับราชการ และอื่น ๆ

สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ที่มีความลาดชันสูง ความลาดชันมากกว่า ร้อยละ 35 มีเนื้อที่ประมาณ 16,142 ไร่ หรือร้อยละ 31.51 ของพื้นที่ตำบล รองลงมาเป็นที่ราบเรียบค่อนข้างราบเรียบ มีความชัน ร้อยละ 0 – 2 มีเนื้อที่ประมาณ 15,408 ไร่ หรือร้อยละ 30.05 ของพื้นที่ตำบล พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาด ความลาดชัน ร้อยละ 5 – 12 มีเนื้อที่ประมาณ 9,574 ไร่หรือร้อยละ 18.68 ของพื้นที่ตำบล พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย มีความลาดชัน ร้อยละ 2 – 5 มีเนื้อที่ประมาณ 1,706 ไร่ หรือร้อยละ 3.33 ของพื้นที่ตำบล พื้นที่ลูกคลื่นลอนชัน มีความลาดชัน ร้อยละ 12 – 20 มีเนื้อที่ประมาณ 1,174 ไร่ หรือร้อยละ 2.29 ของพื้นที่ตำบลตามลำดับ และพื้นที่อื่น ๆ อีกประมาณ 7,256 ไร่ หรือร้อยละ 14.14 ของพื้นที่ตำบล เป็นพื้นที่ชุมชน/ที่อยู่อาศัย สถานที่ราชการ/สถาบันต่าง ๆ สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สุสาน แหล่งน้ำ และถนน

สภาพเศรษฐกิจ การประกอบอาชีพประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ส่วนใหญ่เป็นยางพารา ทำนา ไม้ผลผสม ปาล์ม น้ำมัน พริก พืชผักต่าง ๆ เป็นต้น แหล่งท่องเที่ยว โดยสภาพพื้นที่ตำบลแหลมกลัดมีเส้นทางสายหลักเชื่อมโยงกับพื้นที่ทางเศรษฐกิจของอำเภอคลองใหญ่ มีแหล่งทรัพยากรทางธรรมชาติทางทะเล และทรัพยากรธรรมชาติป่าเขาที่มีความหลากหลายที่สามารถส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวสร้างรายได้ให้กับพื้นที่ได้ไม่ยากนัก โดยพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวตามแนวชายหาด มีทั้งหมด 9 แห่ง ได้แก่ หาดทรายเงิน (มุกเมฆ) หาดลานทราย หาดทรายแก้ว หาดทับทิม หาดพลอยแดง หาดมุกแก้ว หาดทรายงาม หาดทรายเงิน และหาดพระชนก ส่วนแหล่งท่องเที่ยวตามแนวชายป่าตามเทือกเขาบรรทัด ได้แก่ น้ำตกสะพานหิน น้ำตกท่าเส้น และอ่างเก็บน้ำคลองสะพาน ตลอดจนยังมีอนุสรณ์สถานเขาล้านอีก 1 แห่ง ที่สร้างเพื่อเป็นสถานศึกษาเรียนรู้เรื่องราวชีวิตความเป็นอยู่ของชาวเขมรที่อพยพหลบหนีสงครามเข้ามาพักพิงในประเทศไทย ณ จุดก่อสร้างอนุสรณ์สถานเขาล้าน

3) เทศบาลตำบลชาราก

จากหลักฐานการบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่ ซึ่งยังคงมีชีวิตอยู่ และจากหลักฐานการบันทึกของผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ว่า ในสมัยอดีตตำบลชารากของเรามีคนอาศัยอยู่กันไม่มากนักจำนวนไม่กี่หลังคาเรือน เนื่องจากเป็นตำบลที่มีโรคภัยไข้เจ็บชุกชุมโดยเฉพาะไข้มาลาเรียหรือที่เรียกกันในสมัยนั้นว่าไข้ป่า การเดินทางไปมาไม่สะดวก เนื่องจากต้องเดินทางด้วยเท้าเป็นส่วนใหญ่ ประชาชนในสมัยก่อนที่พอมีภูมิปัญญาอยู่บ้างก็จะสร้างพาหนะล้อเลื่อนขึ้นมาเป็นเครื่องช่วยให้การสัญจรเดินทางโดยอาศัยสัตว์เลี้ยงช่วยทุ่นแรง ทำให้เดินทางได้สะดวกขึ้น เส้นทางที่จะเดินทางไปมาหาสู่กันก็มักจะเดินไปตามคันนา หรือทางเลื้อนทางเกวียน ในฤดูฝนยังมีความยากลำบากที่จะไปมาหาสู่กัน แต่ยังคงโชคดีที่บริเวณนี้เป็นแหล่งที่อุดมสมบูรณ์ด้วยอาหารการกิน ส่วนใหญ่แล้วจะหาไม่ยากนัก ปกติก็จะไปพืชพันธุ์ไม้ที่ปลูกไว้กินเองในบริเวณบ้าน หรือริมรั้วบ้าน อาหารเนื้อสัตว์ก็มักจะเลี้ยงเป็ด เลี้ยงไก่ หรือหาสัตว์ป่าในบริเวณพื้นที่เขาบรรทัด ที่มีจำนวนมาก หรือหาปลาตามห้วย หนอง คลอง บึงต่าง ๆ ซึ่งก็หาได้ไม่ยากนักเหลือจากกินแล้วก็จะทำเค็มตากแห้ง นำไปขายในเมืองเป็นครั้งคราวไม่เหมือนกับในปัจจุบันนี้

พื้นที่ของตำบลชารากในอดีต ตรงบริเวณริมคลองชารากจะเป็นที่ราบลุ่ม แม้ในฤดูแล้ง ก็คงยังมีความชุ่มชื้นอยู่ ซึ่งบริเวณนี้จะมีต้นไทรใหญ่ขึ้นเรียงรายอยู่ประมาณ 2 – 3 ต้น คนที่สัญจรไป-มา เมื่อผ่านบริเวณนี้ก็มักจะหยุดพักใช้เป็นที่พักพิง เพื่อคลายความเมื่อยล้าจากการเดินทางมา พอหายเหนื่อยเมื่อยล้าแล้วก็จะเดินทางต่อไปยังจุดหมายปลายทางที่ประสงค์ และพื้นที่บริเวณนี้ยังเป็นพื้นที่ ที่อำนวยความสะดวกให้กับชาวบ้านในละแวกนี้ที่ต้องการเพราะพันธุ์กล้าไม้แล้วนำไปปลูกยังบริเวณบ้าน ก็มักจะหาพันธุ์ไม้ต่าง ๆ เช่น กิ่งส้มตอน มะพร้าว หมากรูด และอื่น ๆ นำมาฝังกลบเพื่อให้พันธุ์ไม้นั้นเจริญงอกงาม จนกระทั่งสามารถจะนำไปปลูกได้ จากการที่พื้นที่บริเวณนี้เป็นที่ลุ่มชุ่มชื้น สามารถนำพันธุ์ไม้มาปักชำ แล้วทำให้รากพืชพันธุ์งอกเจริญเติบโตได้เร็ว จึงมีคนตั้งชื่อพื้นที่บริเวณนี้ว่า “บ้านชาราก”

ตำบลชารากตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองตราดไปตามถนนสายตราด-คลองใหญ่เป็นระยะทาง 23 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 75.01 ตารางกิโลเมตรหรือ 46,882.52 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลตะกาง อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลแหลมกลัด อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับสันเขาบรรทัด แบ่งเขตแดนไทย – กัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับทะเลในอ่าวไทย

สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มและที่ราบชายเขาเรียบฝั่งทะเลแบ่งออกเป็นพื้นที่เกษตรกรรม 16,250 ไร่ พื้นที่ป่าไม้ (ป่าสงวน) 24,375 ไร่ ตำบลชำรากมีพื้นที่ป่าไม้ที่ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ทั้งป่าบกและป่าชายเลน โดยป่าบก คือ ป่าในพื้นที่ชายเขาบรรทัดที่ยังมีความสมบูรณ์อยู่มาก เนื่องจากไม่มีการบุกรุกมากนัก ส่วนป่าชายเลนมีความสมบูรณ์น้อยกว่า เนื่องจากถูกบุกรุกทำลายเป็นบางส่วน สภาพดินมีปัญหา คือ พื้นดินเค็ม คุณภาพดินเสื่อมโทรม หน้าดินถูกชะล้าง

4) องค์การบริหารส่วนตำบลท่ากุ่ม

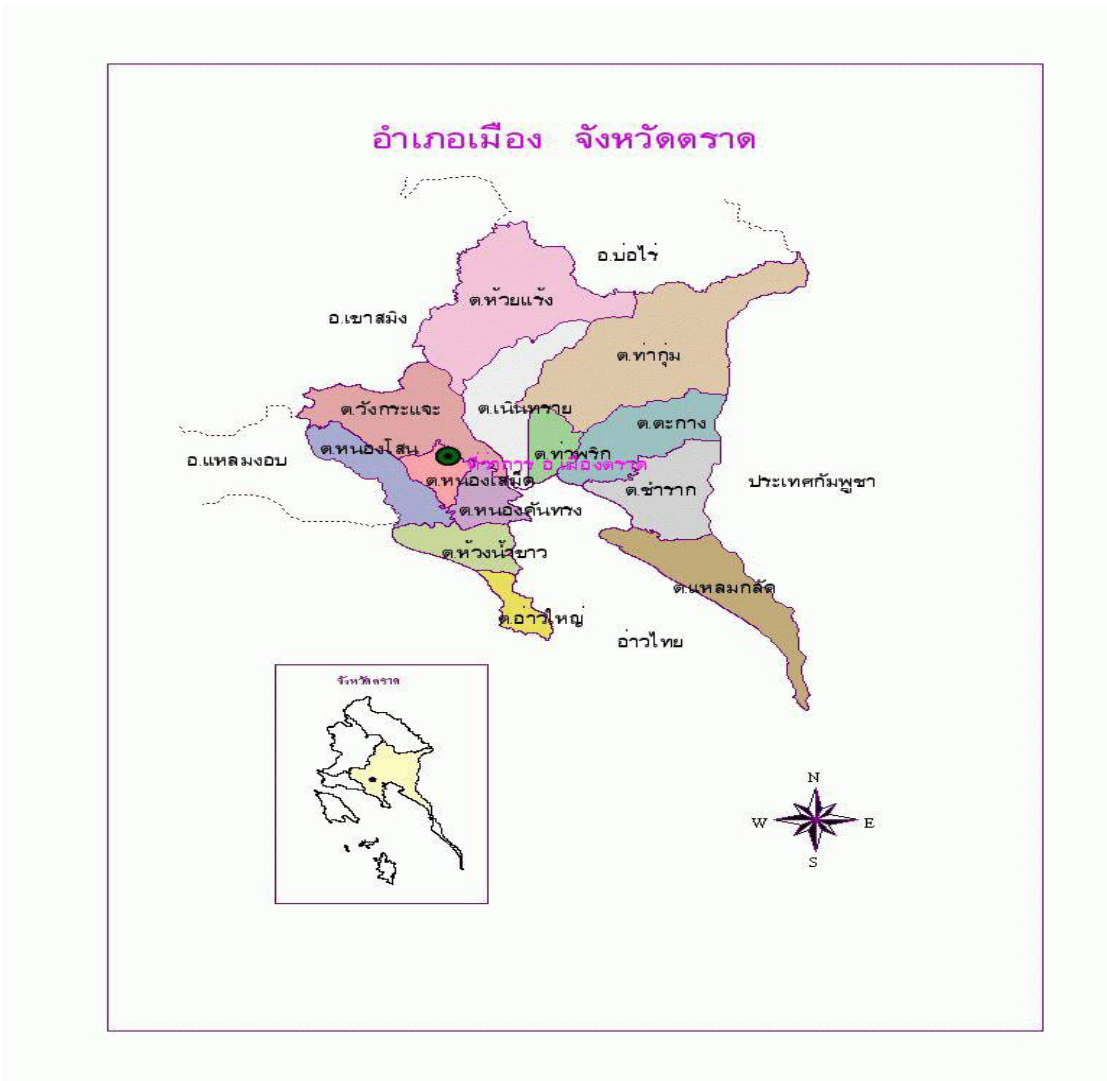
นายอ็อก กุมมะ (ก่งอ็อก อดีตกำนันตำบลท่ากุ่ม เล่าให้ฟังว่า บ้านท่ากุ่มเดิมนั้นชื่อ บ้าน เนินระหงษ์ ก่อนนั้นตำบลท่ากุ่มมีเพียง 4 หมู่บ้าน คือ หมู่ 1 ถึง หมู่ 4 ต่อมา นายเก สงวนหงษ์ (ก่งเก) เล่าว่าเดิมนั้นตำบลท่ากุ่มอยู่ในเขตปกครองตำบลท่าพริก แต่เนื่องจากพื้นที่และประชาชนมีจำนวนมาก การปกครองเป็นไปอย่างไม่ทั่วถึงจึงแยกการปกครองออกมาเป็นตำบลท่ากุ่มมีทั้งหมด 4 หมู่บ้าน การตั้งชื่อของตำบลครั้งแรกนั้น ตั้งตามชื่อหมู่บ้านที่กำนันคนแรกอาศัยอยู่ (กำนันคนแรกของตำบลท่ากุ่ม คือ นาย วอ กุมมะ อาศัยอยู่บ้านท่ากุ่ม) จึงตั้งชื่อตำบลใหม่ว่า ตำบลท่ากุ่ม

ตำบลท่ากุ่ม เป็นตำบลหนึ่งในอำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอเมืองตราดประมาณ 16 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 240 ตารางกิโลเมตร ประชากรตำบลท่ากุ่ม นอกจากจะมีชาวจังหวัดตราดแล้วยังมีคนต่างจังหวัดย้ายเข้ามาอยู่และมีแรงงานต่างด้าวอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เนื่องจากมีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน

ภูมิประเทศ ตำบลท่ากุ่มมีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม และที่ราบเชิงเขา พื้นที่ด้านตะวันออกติดต่อกับเทือกเขาบรรทัด เหมาะสมกับการทำการเกษตรกรรมและกสิกรรมเพาะเลี้ยงสัตว์โดยมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลด่านชุมพล อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลตะกาง อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลท่าพริก ตำบลเนินทราย และตำบลห้วยแร้ง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนที่ 4.10 แผนที่อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด

5) เทศบาลตำบลคลองใหญ่

เทศบาลตำบลคลองใหญ่ ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 สำนักงานเทศบาลได้ย้ายมาอยู่สำนักงานอาคารป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยห่างจากอำเภอเมืองจังหวัดตราด 74 กิโลเมตร มีพื้นที่ในเขตเทศบาล 2.5 ตารางกิโลเมตร จำนวน 1,562.50 ไร่ อยู่สูงจากระดับน้ำทะเล 9.52 เมตร ซึ่งเป็นที่ราบแคบ ๆ อยู่ระหว่างเทือกเขาบรรทัดกับทะเลอ่าวไทย นอกจากนี้เทศบาลตำบลคลองใหญ่ยังเป็นที่ตั้งศูนย์ราชการอำเภอคลองใหญ่

เนื่องจากเทศบาลตำบลคลองใหญ่ มีพื้นที่ไม่เต็มทั้งสามหมู่บ้านของตำบลคลองใหญ่ แต่ข้อเท็จจริงมีประชากรแฝงมาใช้บริการสาธารณสุขอุปโภค อุโภคและบริโภคในพื้นที่ เช่น ผู้อพยพไทยเกาะกง คนต่างด้าวที่มีได้มีสัญชาติไทย โดยเข้ามาประกอบอาชีพแต่ไม่สามารถมีชื่อในทะเบียนบ้านได้ อีกทั้งมิได้ย้ายถิ่นที่อยู่เข้ามาในเขตเทศบาล จึงทำให้จำนวนประชากรไม่เพิ่มขึ้นทั้ง ๆ ที่สภาพความเป็นจริงประชากรมีมากกว่าทะเบียนราษฎร ซึ่งคาดว่า มีประชากรแฝงประมาณ 2,000 - 3,000 คน

ด้านเศรษฐกิจ ประชากรในพื้นที่ร้อยละ 70 มีอาชีพการประมงพื้นบ้าน ร้อยละ 25 มีอาชีพรับจ้างเกี่ยวกับการประมง และร้อยละ 5 มีอาชีพค้าขาย/รับจ้างทั่วไปและอาชีพอื่น ๆ เช่น การเกษตรกรรม ลักษณะการประกอบอาชีพเกษตรกรรมในพื้นที่ มักเป็นการปลูกพืชผักสวนครัว เลี้ยงหมู เลี้ยงเป็ดเพื่อขายไข่ และใช้ประกอบอาหาร ไม่เป็นอาชีพหลัก เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่ของเทศบาลตำบลคลองใหญ่เป็นที่ราบแคบ ๆ และเล็กเรียวยาวตลอดแนวพื้นที่ส่วนใหญ่ติดทะเล จึงมักจะต้องสั่งซื้อหรือนำเข้าผลิตผลทางเกษตรจากตัวจังหวัดตราดหรือจังหวัดใกล้เคียงมาขายต่อ

ด้านสังคมและวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นในเขตเทศบาลตำบลคลองใหญ่สำคัญ ๆ เช่น ประเพณีงานประจำปีศาลเจ้าแม่คลองใหญ่ ประเพณีทำบุญตักบาตรวันขึ้นปีใหม่ประเพณีวันสงกรานต์ของไทย เป็นต้น

6) เทศบาลตำบลหาดเล็ก

เทศบาลตำบลหาดเล็กได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล โดยพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่ม 116 ตอนที่ 9ก. ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2542 มีผลบังคับใช้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เทศบาลตำบลหาดเล็กจึงเป็นเทศบาลหนึ่งในจำนวน 980 แห่งที่ได้รับการยกฐานะพร้อมกันทั่วประเทศในวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 ปัจจุบันเทศบาลตำบลหาดเล็กได้รวมเขตการปกครองกับสภาตำบลหาดเล็กและได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับทั่วไป เล่มที่ 121 ตอนพิเศษ 75ง ลงวันที่ 9 กรกฎาคม 2547 สำนักงานเทศบาลตำบลหาดเล็ก ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ 99/9 หมู่ที่ 5 บ้านคลองสน ตำบลหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด

เทศบาลตำบลหาดเล็ก มีพื้นที่ประมาณ 17.21 ตารางกิโลเมตร ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบเชิงเขาแคบ ๆ ยาวขนานไปกับชายฝั่งทะเลอ่าวไทย ด้านทิศตะวันออกจดเทือกเขาบรรทัด มีพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดเกาะกง ประเทศกัมพูชา และมีจุดผ่านแดนถาวรบ้านหาดเล็กที่ถือว่าเป็นพื้นที่ทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย ในการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศไทยกับกัมพูชา ซึ่งเทศบาลตำบลหาดเล็กและมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองใหญ่ ตำบลคลองใหญ่
ทิศใต้	ติดต่อกับเขตพรมแดนประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับเทือกเขาบรรทัดพรมแดนไทย-กัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับทะเลอ่าวไทย

ลักษณะภูมิประเทศ เทศบาลตำบลหาดเล็ก ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลด้านตะวันออกของอ่าวไทย มีลักษณะเป็นที่ราบเชิงเขา น้ำทะเลท่วมถึงที่ดินฝั่งน้ำเค็มเพาะปลูกไม่ได้ในอดีตเป็นป่าแสมและป่าโกงกาง มีต้นสนและต้นมะขามขึ้นเป็นทิวแถว ปัจจุบันถูกโค่นทำลายและก่อสร้างบ้านพักอาศัย ส่วนด้านที่ติดเทือกเขาพื้นที่ไม่สามารถทำประโยชน์ได้

ด้านเศรษฐกิจ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหาดเล็กส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมง รองลงมาคือค้าขาย รับจ้าง มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร เฉลี่ย 72,226.20 บาท/ปี การเกษตรกรรม เขตเทศบาลมีพื้นที่เกษตรกรรมเป็นส่วนน้อย การอุตสาหกรรมเทศบาลตำบลหาดเล็กมีท่าเรือต่าง ๆ ขนาดใหญ่ จำนวน 4 แห่งเป็นจุดส่งสินค้าออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน เช่น

ประเทศกัมพูชา ประเทศเวียดนาม เนื่องจากเป็นเส้นทางสะดวกสามารถติดต่อได้ทั้งทางบกและทางน้ำ

ด้านสังคม จำนวนประชากรแยกตามเพศและอายุ ประชากรในเขตเทศบาลทั้งสิ้น 4,590 คน แยกเป็นชาย 2,358 คน หญิง 2,232 คน จำนวน 1,814 ครัวเรือน (ข้อมูล ณ เดือนเมษายน 2558) ปัจจุบันมีประชากรแฝงที่ต้องรับภาระมาใช้บริการสาธารณสุขในพื้นที่ยัง เช่น ผู้อพยพไทยเกาะกง ประชากรต่างด้าวที่มีได้สัญชาติไทย โดยเข้ามาประกอบอาชีพและใช้แรงงาน จึงทำให้มีประชากรมากกว่าทะเบียนราษฎรจำนวน 7,713 คน

7) องค์การบริหารส่วนตำบลคลองใหญ่

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองใหญ่ ตำบลคลองใหญ่ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด มีลักษณะพื้นที่เรียวยาวจากเหนือจรดใต้มีแนวเทือกเขาทางทิศตะวันออก ซึ่งเป็นแนวแบ่งเขตระหว่างประเทศไทย - กัมพูชา ทิศตะวันตกติดกับทะเล จึงทำให้มีภูมิประเทศเป็นภูเขาที่ราบเชิงเขาและที่ราบริมฝั่งทะเล มีความยาวของฝั่งทะเลประมาณ 11 กิโลเมตร มีสภาพอากาศแบบร้อนชื้น และเป็นพื้นที่ที่ได้รับอิทธิพล จากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ จึงทำให้มีฝนตกเกือบตลอดปี มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 4,000 มิลลิเมตร/ปี มีพื้นที่ประมาณ 10.50 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 6,562 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลไม้รูด อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด

ทิศตะวันออก ติดต่อกับประเทศกัมพูชา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับแนวชายฝั่งติดกับทะเลอ่าวไทย

สภาพทางเศรษฐกิจของพื้นที่พบว่าประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมง ค้าขาย และรับจ้างทั่วไป

8) องค์การบริหารส่วนตำบลไม้รูด

เหตุที่ได้ชื่อว่า “บ้านไม้รูด” นั้น เล่ากันว่า สมัยก่อนมีเรือสำเภาเข้ามาหาน้ำและอาหารในบริเวณพื้นที่หมู่ 1 ซึ่งพื้นที่บริเวณนี้มีลักษณะเป็นป่าทึบและมีเชื้อชุมมาก ลูกเรือที่เข้ามาได้ถูกเชื้อกัดตายเกือบหมด ต่างหนีตายกันอลหม่าน บางส่วนปีนหินขึ้นไปบนต้นขนาง ซึ่งเป็นต้นไม้ที่มีความลื่นมาก เมื่อลูกเรือปีนขึ้นไปบนกิ่งไม้ ก็จะถูกตุ๊กตกลงมาก็จะถูกเชื้อกัดตายเดิมเป็นส่วนหนึ่งตำบลคลองใหญ่แต่ไม่ปรากฏหลักฐานว่าแยกออกมาเมื่อใด ตำบลไม้รูดเป็นหนึ่งในสามตำบลของอำเภอคลองใหญ่ได้รับการประกาศจากกระทรวงมหาดไทย เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2540

องค์การบริหารส่วนตำบลไม้รูด อยู่ทางทิศเหนือของอำเภอคลองใหญ่ ห่างจากตัวอำเภอคลองใหญ่ประมาณ 22 กิโลเมตร มีเนื้อที่รวม 27.25 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 17,000 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลแหลมกลัด อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลคลองใหญ่ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด

ทิศตะวันออก ติดต่อกับเทือกเขาบรรทัด ชายแดน ไทย-กัมพูชา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับทะเลด้านอ่าวไทย

ภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลไม้รูด มีลักษณะเรียวยาวจากทิศเหนือลงมาทางใต้ มีแนวเทือกเขาบรรทัดเป็นแนวพรมแดนระหว่างประเทศไทย-กัมพูชา ทางทิศตะวันตกติดทะเลด้านอ่าวไทย พื้นที่ส่วนใหญ่จึงเป็นภูเขา ที่ราบเชิงเขา และที่ราบริมฝั่งทะเล ภูมิอากาศมีลักษณะเป็นแบบร้อนชื้น ทั้งยังเป็นพื้นที่ที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้มีฝนตกตลอดปี ประชากรในพื้นที่มีการประกอบอาชีพ ประมงพื้นบ้าน เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ทำสวนเงาะ ทุเรียน มะพร้าว และทำนา

แผนที่ 4.11 แผนที่อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด

9) เทศบาลตำบลหนองบอน

ตำบลหนองบอนเดิมอยู่ร่วมกับตำบลช้างทุน ราษฎรเริ่มเข้ามาอาศัยอยู่ก่อนปี พ.ศ. 2513 เมื่อ พ.ศ. 2517 ได้ประกาศเป็นพื้นที่เขตป่าสงวน ต่อมากระทรวงมหาดไทยได้อนุมัติให้จัดตั้งเป็นตำบลหนองบอน เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2519 เมื่อได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2540 ได้ยกฐานะจากสภาตำบลหนองบอนเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอนเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2543 สถานที่ทำการตั้งอยู่เลขที่ 1 หมู่ที่ 3 บ้าน

เนินพัฒนา ตำบลหนองบอน อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด โดยมีที่ตั้งระยะทางห่างจากจังหวัดตราด ประมาณ 67 กิโลเมตร ห่างจากอำเภอบ่อไร่ประมาณ 17 กิโลเมตร และอาณาเขต ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับอำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลช้างฆวน อำเภอบ่อไร่ มีคลองแฉ่งเป็นแนวเขต
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลช้างฆวนและประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับอำเภอเขาสมิงและอำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี

ด้านสังคม เทศบาลตำบลหนองบอนมีสถาบันการศึกษาประกอบด้วย โรงเรียน ประถมศึกษา 3 แห่ง โรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 1 แห่ง และศูนย์การศึกษาตาม อัยาศัย 1 แห่ง

ด้านเศรษฐกิจ ลักษณะการดำรงอยู่ทางเศรษฐกิจของตำบลหนองบอนพึ่งอาชีพ ทางด้านเกษตรกรรมเป็นหลัก โดยทั้งตำบลมีพื้นที่ทำการเกษตร 22,050 ไร่ แบ่งเป็น สวนผลไม้ เช่น มังคุด เงาะ ทุเรียน ลองกอง และ ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีพืชเศรษฐกิจ เช่น ยางพารา ปาล์ม และ ไม้กฤษณาเป็นต้น ถือว่าเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของตำบล เน้นการผลิตเพื่อจำหน่ายและมีการเร่ง ปุ๋ยเคมีเพื่อเพิ่มผลผลิตอย่างไม่หยุดยั้ง โดยในแต่ละปีตำบลใช้ปุ๋ยเคมีและใช้ปุ๋ยคอกจำนวนมาก จะ ระบายผลผลิตสู่ตลาดเพื่อนำเงินมาใช้หนี้สิน เหลือจากนั้นเป็นค่าใช้จ่ายในครัวเรือน นอกจากอาชีพ ทางด้านเกษตรกรรมแล้ว ยังประกอบอาชีพอื่น เช่น รับจ้าง สานเข่ง ถักไม้กวาดและค้าขาย

10) องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพลอย

องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพลอย ยกฐานะจากสภาตำบลเมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2539 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 19 มีนาคม 2539 ลำดับที่ 423 ปัจจุบันตั้งอยู่เลขที่ 140/4 หมู่ที่ 1 ต.บ่อพลอย อ.บ่อไร่ จ.ตราด มีพื้นที่ ประมาณ 135 ตารางกิโลเมตร หรือ 84,373 ไร่ ห่างจากอำเภอบ่อไร่ 2.5 กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดตราด 55 กิโลเมตร โดยมีเขตติดต่อ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับประเทศกัมพูชา
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลนนทรี อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลนนทรี อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลช้างฆวน อำเภอบ่อไร่ และตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด

ลักษณะภูมิประเทศของตำบลบ่อพลอย ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นภูเขาและพื้นที่ราบ สลับเชิงเขา และมีลำคลองไหลผ่านมาจากแนวเทือกเขาบรรทัดหลายสาย สภาพการใช้ที่ดินแบ่งเป็น พื้นที่เกษตรกรรมร้อยละ 30 พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติร้อยละ 60 และอื่น ๆ ร้อยละ 10 ลักษณะ ภูมิอากาศเป็นอากาศแบบร้อนชื้นเกือบตลอดทั้งปี เนื่องจากได้รับอิทธิพลของลมทะเลจากอ่าวไทย และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้

สภาพทางเศรษฐกิจ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพลอย ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 14,000 ไร่ เช่น ทำสวนผลไม้ ปลูก ยางพารา ปลูกปาล์มน้ำมัน ทำนาข้าว เพาะพันธุ์ไม้กฤษณา บางส่วนเลี้ยงสัตว์ เช่น เพาะพันธุ์ไก่พันธุ์ พื้นเมืองจำหน่าย เลี้ยงตะพาบน้ำพันธุ์ได้หัวน ค้าขาย รับจ้างทั่วไป รับราชการ ฯลฯ รายได้ของ ประชากรโดยเฉลี่ยต่อปียังต่ำกว่า 25,000 บาท/คน/ปี โดยภาพรวมแล้วประชาชนยังมีฐานะยากจน

และยังมีประชาชนวัยทำงานจำนวนมากเดินทางไปทำงานยังท้องถิ่นอื่น ซึ่งส่วนใหญ่จะไม่มีที่ดินทำกิน หรือมีอยู่น้อยจึงไม่เพียงพอต่อการยังชีพ

11) องค์การบริหารส่วนตำบลด้านชุมพล

ตำบลด้านชุมพลเดิมเป็นชุมชนของชาวช่องซึ่งเป็นชุมชนดั้งเดิม และต่อมาในสมัยของสมเด็จพระเจ้าตากสินได้มีการยกทัพเพื่อไปตีเขมรกำลังพลได้มารวมกำลังกัน ณ ที่แห่งนี้ ซึ่งมีขุนด่านเป็นผู้ปกครองสถานที่นี้เป็นจุดหน้าด่านที่จะเดินทางไปยังเขมร เมื่อเสร็จสิ้นสงครามก็ยังมีคนตกค้างอยู่รวมกันเป็นชุมชนใหญ่จนกลายเป็นเขตปกครองหมู่บ้านและตำบลเมื่อปี พ.ศ. 2457 โดยมีหลวงพลเป็นผู้ปกครองคนแรกเดิมตำบลด้านชุมพลขึ้นกับอำเภอเขาสมิง ต่อมาในปี พ.ศ. 2513 ได้แบ่งเขตปกครองอำเภอเขาสมิงออกมาเป็นกิ่งอำเภอบ่อไร่ ตำบลด้านชุมพลจึงขึ้นกับกิ่งอำเภอบ่อไร่ ปี พ.ศ. 2524 ได้ยกฐานะกิ่งอำเภอบ่อไร่เป็นอำเภอบ่อไร่ ทางราชการได้แยกหมู่บ้านของตำบลด้านชุมพลไปจัดตั้งเป็นตำบลนันทรีย์ ซึ่งในขณะนั้นตำบลด้านชุมพลมี 6 หมู่บ้านต่อมาเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2543 กรมการปกครองได้แยกหมู่บ้านทับทิมสยาม 01 จากหมู่ที่ 1 เป็นหมู่ที่ 7 ปัจจุบันตำบลด้านชุมพลจึงมีหมู่บ้านทั้งหมด 7 หมู่บ้านเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 ประกาศกระทรวงมหาดไทย ได้จัดตั้งสภาตำบลด้านชุมพล เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลด้านชุมพล

สภาพทั่วไป องค์การบริหารส่วนตำบลด้านชุมพลอยู่ห่างจากอำเภอบ่อไร่ประมาณ 20 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากจังหวัดตราด 32 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 233 ตารางกิโลเมตร หรือ 145, 625 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบเชิงเขา มีเนินเขาเตี้ย ๆ บริเวณที่ติดต่อกับประเทศกัมพูชาเป็นป่าทึบ ระยะทางประมาณ 15 กิโลเมตร ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลนันทรีย์ อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลท่ากุ่ม ตำบลห้วยแร้ง จังหวัดตราด
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลห้วยแร้ง อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด

สภาพทางเศรษฐกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลด้านชุมพล ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ปลูกยางพารา ไม้ตง มันสำปะหลัง สัปรรด รongลงมาคือ การค้าขายและอาชีพรับจ้างทั่วไป

12) องค์การบริหารส่วนตำบลช้างทูน

ตำบลช้างทูนในอดีตเคยเกิดเหตุการณ์โกลงช้างอาละวาดถอนต้นไม้และทำลายบ้านเรือนของชาวบ้านในตำบลช้างทูน โดยการยกขึ้นแล้วทิ้งลงมาทั้งหลัง ลักษณะการยกของช้างจะใช้วงคูดุนบ้านขึ้นทั้งหลัง ซึ่งภาษาท้องถิ่นเรียกว่า “ทูน” ดังนั้นชาวบ้านจึงเรียกหมู่บ้านแห่งนี้ว่า “บ้านช้างทูน” และกลายมาเป็นชื่อของตำบลจนถึงทุกวันนี้ พื้นที่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลช้างทูนมีลักษณะเป็นที่ราบสลับเนินเขา อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของอำเภอบ่อไร่ ห่างจากที่ว่าการอำเภอประมาณ 9 กิโลเมตร เนื้อที่ประมาณ 67 ตารางกิโลเมตรหรือ 51,117 ไร่ เป็นพื้นที่การเกษตรและที่อยู่อาศัยประมาณ 28,791 ไร่ นอกนั้นเป็นเขตป่าอนุรักษ์ และมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลหนองบอน อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลพอลอย อำเภอบ่อไร่ และตำบลสะตอ

อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด

ทิศตะวันออก ติดต่อกับประเทศกัมพูชา และตำบลบ่อพลอย อำเภอบ่อไร่
จังหวัดตราด

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลสะตอ อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด

13) องค์การบริหารส่วนตำบลนนทรีย์

แต่เดิมในหมู่บ้านนี้มีสภาพเป็นป่าและมีต้นนนทรีย์ เป็นจำนวนมาก จึงตั้งชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านนนทรีย์” ประชากรดั้งเดิมเป็นชาวสำเหร่และชาวชอง เป็นหมู่บ้านที่ขึ้นอยู่กับตำบลด่านชุมพล ต่อมาเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2529 ทางราชการได้แยกบ้านนนทรีย์ มาจัดตั้งเป็นตำบลใหม่เรียกว่า ตำบลนนทรีย์ มีเขตการปกครองจำนวน 5 หมู่บ้าน และต่อมาได้ยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540

องค์การบริหารส่วนตำบลนนทรีย์ อยู่ในเขตภาคตะวันออกของประเทศไทย ตั้งอยู่ หมู่ 3 บ้านมะม่วง ตำบลนนทรีย์ อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด มีเนื้อที่ประมาณ 116 ตารางกิโลเมตร หรือ 72,500 ไร่ อยู่ห่างจากตัวจังหวัดตราดประมาณ 45 กิโลเมตร และห่างจากอำเภอบ่อไร่ 7 กิโลเมตร และมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพลอย อำเภอบ่อไร่
จังหวัดตราด

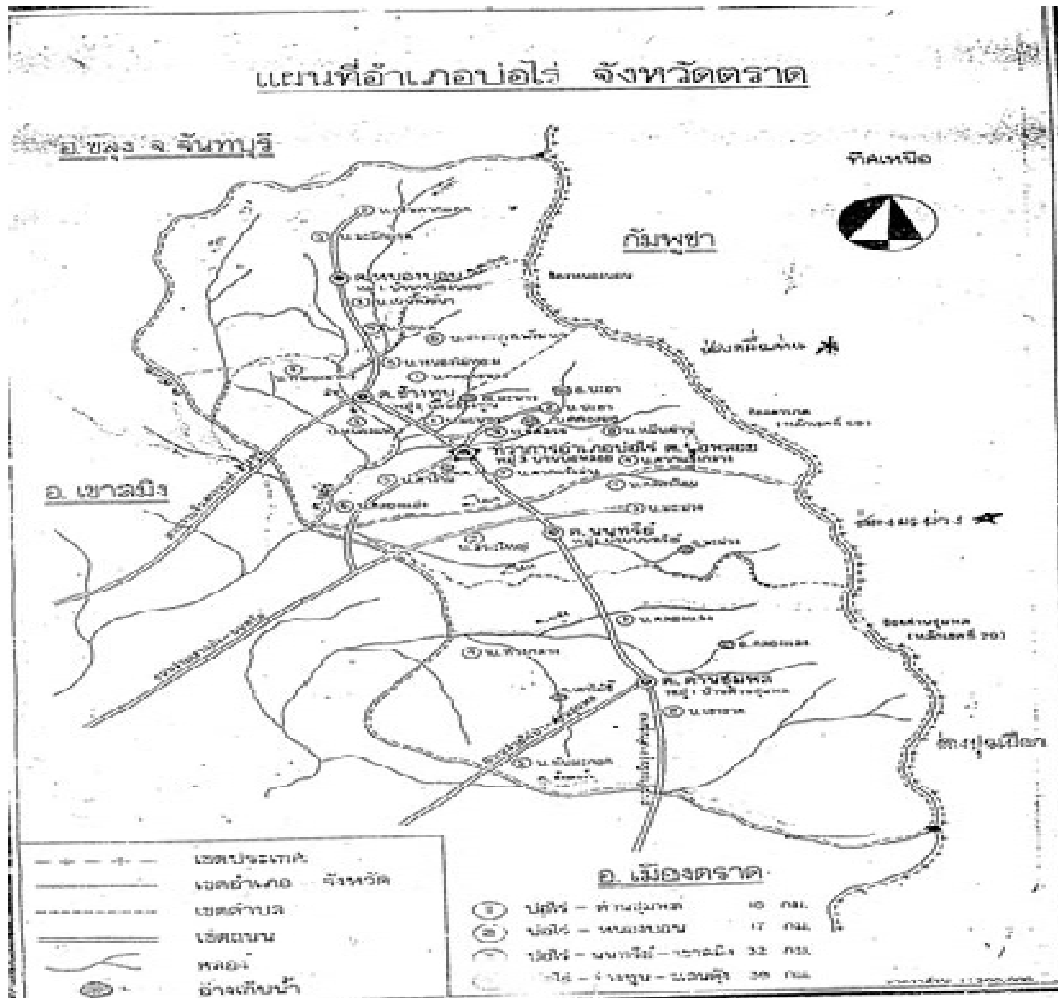
ทิศใต้ ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลด่านชุมพล อำเภอบ่อไร่
จังหวัดตราด

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอพระตะบอง ประเทศกัมพูชา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง
จังหวัดตราด

ด้านเศรษฐกิจ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำสวนผลไม้ เช่น เงาะ ลองกอง ทุเรียน มังคุด สวนยางพารา และสวนปาล์ม อาชีพรองลงมาคือรับจ้างทั่วไป

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนที่ 4.12 แผนที่อำเภอป่าไร่ จังหวัดตราด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

4.2 ภาพรวมผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตารางที่ 4.1 แสดงภาพรวมของการตีความระดับผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านการเมืองที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออกจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประเด็นปัญหาความมั่นคงที่เกิดขึ้นแล้ว	ระดับผลกระทบของปัญหา			
	จังหวัดสระแก้ว	จังหวัดจันทบุรี	จังหวัดตราด	ภาพรวม
ด้านการเมือง	น้อย	ปานกลาง	น้อย	น้อย
ด้านเศรษฐกิจ	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
ด้านสังคม	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.1 แสดงภาพรวมของการตีความระดับผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านการเมืองที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออกจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่าระดับผลกระทบของปัญหาด้านการเมืองในภาพรวมเขตจังหวัดภาคตะวันออก มีผลกระทบระดับน้อย ส่วนผลกระทบของปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคมมีผลกระทบภาพรวมระดับปานกลาง ขณะที่ผลกระทบของปัญหาด้านสังคมในจังหวัดจันทบุรีมีผลกระทบระดับมาก ส่วนผลกระทบของปัญหาด้านการเมืองในจังหวัดสระแก้วและจังหวัดตราดมีผลกระทบระดับน้อย

ตารางที่ 4.2 แสดงภาพรวมของการตีความระดับผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านการเมืองที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออกจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประเด็นปัญหาความมั่นคงที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้น	ระดับผลกระทบของปัญหา			
	จังหวัดสระแก้ว	จังหวัดจันทบุรี	จังหวัดตราด	ภาพรวม
ด้านการเมือง	น้อย	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
ด้านเศรษฐกิจ	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
ด้านสังคม	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 แสดงภาพรวมของการตีความระดับผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านการเมืองที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออกจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ผลกระทบของปัญหาใน

ด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมในภาพรวมมีแนวโน้มผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผลกระทบของปัญหาด้านการเมืองในจังหวัดสระแก้วมีแนวโน้มจะเกิดขึ้นน้อย ขณะที่ผลกระทบของปัญหาด้านสังคมในจังหวัดจันทบุรีมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นมาก

ตารางที่ 4.3 แสดงภาพรวมของผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านการเมืองที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออกจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 32)

ประเด็นปัญหาด้านการเมือง	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน	0 (0 %)	5 (15.6 %)	6 (18.7 %)	13 (40.6 %)	8 (25 %)
ปัญหาเสถียรภาพการบริหารการปกครอง	1 (3.2 %)	3 (9.3 %)	9 (28.1 %)	13 (40.6 %)	6 (18.7 %)
ปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่	1 (3.2 %)	2 (6.2 %)	8 (25 %)	13 (40.6 %)	8 (25 %)
ปัญหาการไม่ยอมรับและไม่ปฏิบัติตามนโยบายของประชาชน	1 (3.2 %)	2 (6.2 %)	4 (12.5 %)	16 (50 %)	9 (28.1 %)
ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในพื้นที่	1 (3.2 %)	2 (6.2 %)	6 (18.7 %)	16 (50 %)	8 (25 %)
ปัญหาความเข้าใจในสิทธิหน้าที่พลเมืองของประชาชน	1 (3.2 %)	1 (3.2 %)	6 (18.7 %)	21 (65.6 %)	3 (9.3 %)
ปัญหาความแตกแยกของคนในสังคม	1 (3.2 %)	1 (3.2 %)	4 (12.5 %)	20 (62.5 %)	6 (18.7 %)

จากตารางที่ 4.3 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงด้านการเมืองที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวม พบว่า ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านการเมืองที่มีผลกระทบมาก คือ ปัญหาความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 15.6 รองลงมาคือ ปัญหาเสถียรภาพการบริหารการปกครอง คิดเป็นร้อยละ 12.9 ขณะที่ ปัญหาความแตกแยกของคนในสังคม เป็นประเด็นปัญหาที่มีผลกระทบน้อย คิดเป็นร้อยละ 81.2

ตารางที่ 4.4 แสดงภาพรวมของผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 32)

ประเด็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอของประชาชน	1 (3.1 %)	8 (25 %)	19 (59.3 %)	3 (9.3 %)	1 (3.1 %)
ปัญหาด้านระบบการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น	0 (0 %)	12 (37.5 %)	13 (40.6 %)	7 (21.8 %)	2 (6.2 %)
ปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี	0 (0 %)	6 (18.7 %)	11 (34.3 %)	11 (34.3 %)	4 (12.5 %)
ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชน	0 (0 %)	11 (34.3 %)	14 (43.7 %)	4 (12.5 %)	3 (9.3 %)
ปัญหาประชาชนขาดความสามารถในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ	0 (0 %)	11 (34.3 %)	14 (43.7 %)	4 (12.5 %)	3 (9.3 %)
ปัญหาการว่างงานของประชาชน	2 (6.2 %)	10 (31.2 %)	12 (37.5 %)	5 (15.6 %)	2 (6.2 %)
ปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอของประชาชน	1 (3.1 %)	5 (15.6 %)	22 (68.7 %)	2 (6.2 %)	2 (6.2 %)

จากตารางที่ 4.4 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงด้านเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวม พบว่า ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านเศรษฐกิจที่มีผลกระทบมาก คือ ปัญหาด้านระบบการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น และปัญหาการว่างงานของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ขณะที่ ปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี เป็นประเด็นปัญหาที่มีผลกระทบน้อย คิดเป็นร้อยละ 47.8

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 4.5 แสดงภาพรวมของผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านสังคมที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 32)

ประเด็นปัญหาด้านสังคม	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	0 (0 %)	6 (18.7%)	12 (37.5%)	10 (31.2%)	4 (12.5%)
ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด	2 (6.2 %)	7 (21.8%)	12 (37.5%)	8 (25 %)	3 (9.37%)
ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	1 (3.12%)	7 (21.8%)	13 (40.6%)	5 (15.6%)	6 (18.7%)
ปัญหาด้านศีลธรรมถดถอย	0 (0 %)	7 (21.8%)	6 (18.7%)	17 (53.1%)	2 (6.2 %)
ปัญหาด้านระบบการสาธารณสุข	1 (3.12%)	4 (12.5%)	11 (34.3%)	11 (34.3%)	5 (15.6%)
ปัญหาแรงงานต่างด้าว	6 (18.7%)	8 (25 %)	9 (28.1%)	8 (25 %)	1 (3.1 %)
ปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะของประชาชน	1 (3.1 %)	2 (6.2 %)	7 (21.8%)	6 (18.7%)	3 (9.3 %)

จากตารางที่ 4.5 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงด้านสังคมที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวม พบว่า ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านสังคมที่มีผลกระทบมาก คือ ปัญหาแรงงานต่างด้าว คิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมาคือ ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 28 ขณะที่ปัญหาด้านศีลธรรมถดถอยเป็นประเด็นปัญหาที่มีผลกระทบน้อย คิดเป็นร้อยละ 59.3

สรุปได้ว่าภาพรวมผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสามารถแยกออกได้ ดังต่อไปนี้

ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านการเมืองที่มีผลกระทบมาก คือ ปัญหาความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา และปัญหาเสถียรภาพการบริหารการปกครอง ส่วนปัญหาที่มีผลกระทบน้อยก็คือ ปัญหาความแตกแยกของคนในสังคม

ประเด็นปัญหาด้านเศรษฐกิจที่มีผลกระทบมาก คือ ปัญหาด้านระบบการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น และปัญหาการว่างงานของประชาชน ส่วนปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีเป็นประเด็นปัญหาที่มีผลกระทบน้อย

ประเด็นปัญหาด้านสังคมที่มีผลกระทบมาก คือ ปัญหาแรงงานต่างด้าว และปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ส่วนปัญหาด้านศีลธรรมถดถอยเป็นปัญหาที่มีผลกระทบน้อย

จากผลการศึกษาภาพรวมผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออกจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สามารถวิเคราะห์ถึงผลการศึกษาเชิงสำรวจได้ดังนี้ 1) กรณีปัญหาความมั่นคงด้านการเมือง พบประเด็นปัญหาความขัดแย้งเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากผลการสำรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องจะพบว่าปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกพื้นที่ และมีระดับความรุนแรงที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นจึงถือว่าปัญหาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ในพื้นที่ต่าง ๆ 2) กรณีปัญหาความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ พบประเด็นปัญหาด้านการจัดเก็บภาษี จากประสบการณ์การพูดคุย แลกเปลี่ยนกับผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทแก่นักศึกษาที่เป็นผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีข้อสรุปที่ตรงกันว่า การจัดเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถจัดเก็บในอัตราที่สูง หรือแสวงหารายได้จากบริการสาธารณะที่จัดให้กับประชาชนได้ เพราะเกรงว่าจะมีผลกระทบต่อคะแนนเสียงทางการเมือง เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อบริการสาธารณะว่าจะต้องเป็นสิ่งที่ประชาชนพึงได้รับจากรัฐบาลทั้งรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นโดยไม่ต้องมีค่าใช้จ่าย และ 3) กรณีประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านสังคมจะพบว่าพื้นที่ชายแดนส่วนใหญ่ประสบปัญหาเกี่ยวกับการอพยพของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาในประเทศไทย ทั้งที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย ซึ่งจากการสังเกตการณ์ระหว่างการลงพื้นที่เราจะพบว่า ลักษณะภูมิประเทศของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านบริเวณแนวชายแดนสามารถเดินทางเข้าออกได้ง่าย และสิ่งจูงใจที่ทำให้แรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาอยู่ในประเทศไทยก็เนื่องมาจากการแสวงหาคุณภาพชีวิตที่ดีกว่า ประกอบกับความต้องการแรงงานของไทยในการประกอบกิจการต่าง ๆ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

4.3 ภาพรวมของผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่มีแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตารางที่ 4.6 ภาพรวมผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่ด้านเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคต (Future Impact) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 32)

ประเด็นปัญหาด้านการเมือง	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน	0 (0 %)	4 (12.5 %)	15 (46.8 %)	11 (34.5 %)	2 (6.2 %)
ปัญหาเสถียรภาพการบริหารการปกครอง	0 (0 %)	1 (3.1 %)	19 (59.3 %)	10 (31.2 %)	2 (6.2 %)
ปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่	0 (0 %)	14 (43.7 %)	10 (31.2 %)	4 (12.5 %)	4 (12.5 %)
ปัญหาการไม่ยอมรับและไม่ปฏิบัติตามนโยบายของประชาชน	0 (0 %)	6 (18.7 %)	8 (25 %)	13 (40.6 %)	4 (12.5 %)
ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในพื้นที่	6 (18.7 %)	4 (12.5 %)	8 (25 %)	10 (31.2 %)	4 (12.5 %)
ปัญหาความเข้าใจในสิทธิหน้าที่พลเมืองของประชาชน	2 (6.2 %)	3 (9.3 %)	13 (40.6 %)	9 (28.2 %)	3 (9.3 %)
ปัญหาความแตกแยกของคนในสังคม	0 (0 %)	0 (0 %)	13 (40.6 %)	10 (31.2 %)	8 (25 %)

จากตารางที่ 4.6 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงด้านการเมืองที่มีแนวโน้มจะเกิดในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวม พบว่า ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านการเมืองที่มีแนวโน้มจะเป็นผลกระทบมากต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมา คือ ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 31.2 ขณะที่ปัญหาความแตกแยกของคนในสังคม เป็นประเด็นปัญหาที่มีผลกระทบน้อย คิดเป็นร้อยละ 56.2

ตารางที่ 4.7 ภาพรวมผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่ด้านเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคต (Future Impact) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 32)

ประเด็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอของประชาชน	1 (3.1 %)	8 (25 %)	18 (56.2 %)	3 (9.3 %)	2 (6.2 %)
ปัญหาด้านระบบการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น	1 (3.1 %)	3 (9.3 %)	20 (62.5 %)	4 (12.5 %)	4 (12.5 %)
ปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี	0 (0 %)	5 (15.6 %)	15 (46.8 %)	7 (21.8 %)	5 (15.6 %)
ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชน	0 (0 %)	9 (28.1 %)	17 (53.1%)	4 (12.5 %)	2 (6.2 %)
ปัญหาประชาชนขาดความสามารถในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ	4 (12.5 %)	4 (12.5 %)	18 (56.2 %)	5 (15.6 %)	1 (3.1 %)
ปัญหาการว่างงานของประชาชน	1 (3.1 %)	3 (9.3 %)	23 (71.8 %)	3 (9.3 %)	2 (6.2 %)
ปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอของประชาชน	4 (12.5 %)	4 (12.5 %)	20 (68.7 %)	3 (9.3 %)	2 (6.2 %)

จากตารางที่ 4.7 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงด้านเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มจะเกิดในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวม พบว่า ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มจะเป็นผลกระทบมากที่สุดต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอของประชาชน ขณะที่ปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีเป็นประเด็นปัญหาที่มีผลกระทบน้อย คิดเป็นร้อยละ 37.4

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 4.8 ภาพรวมผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่ด้านสังคมที่มีแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคต (Future Impact) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 32)

ประเด็นปัญหาด้านสังคม	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	0 (0 %)	3 (9.3 %)	20 (62.5 %)	8 (25 %)	1 (3.1 %)
ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด	1 (3.1 %)	7 (21.8 %)	12 (37.5 %)	11 (34.5 %)	1 (3.1 %)
ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	1 (3.1 %)	10 (31.2 %)	10 (31.2 %)	9 (28.1 %)	2 (6.2 %)
ปัญหาด้านศีลธรรมถดถอย	1 (3.1 %)	9 (28.1 %)	10 (31.2 %)	11 (34.5 %)	1 (3.1 %)
ปัญหาด้านระบบการสาธารณสุข	0 (0 %)	5 (15.6 %)	16 (50 %)	9 (28.1 %)	2 (6.2 %)
ปัญหาแรงงานต่างด้าว	0 (0 %)	11 (34.5 %)	15 (46.8 %)	5 (15.6 %)	1 (3.1 %)
ปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะของประชาชน	3 (9.3 %)	8 (25 %)	14 (43.7 %)	4 (12.5 %)	3 (9.3 %)

จากตารางที่ 4.8 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงด้านสังคมที่มีแนวโน้มจะเกิดในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวม พบว่า ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านสังคมที่มีแนวโน้มจะเป็นผลกระทบมากต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ปัญหาแรงงานต่างด้าว ปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 34.5 ขณะที่ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด และปัญหาด้านศีลธรรมถดถอย มีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 37.6

สรุปได้ว่าภาพรวมผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสามารถแยกออกได้ ดังต่อไปนี้

ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านการเมืองที่มีแนวโน้มจะส่งผลกระทบต่อมาก คือ กลุ่มอิทธิพลในพื้นที่ และปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในพื้นที่ ส่วนปัญหาที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นและไม่ส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ปัญหาความแตกแยกของคนในสังคม

ประเด็นปัญหาด้านเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มจะส่งผลกระทบมาก คือ ปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอของประชาชน ส่วนปัญหา ด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี เป็นประเด็นปัญหาที่มีแนวโน้มส่งที่จะผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นน้อย

ประเด็นปัญหาด้านสังคมที่มีแนวโน้มจะส่งผลกระทบมาก คือ ปัญหาแรงงานต่างด้าวปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะของประชาชนส่วน ปัญหาด้านศีลธรรมถดถอยเป็นปัญหาที่มีแนวโน้มจะส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นน้อย

จากผลการศึกษาภาพรวมผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สามารถวิเคราะห์ถึงผลการศึกษาเชิงสำรวจได้ดังนี้ 1) ปัญหาความมั่นคงด้านการเมืองที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้น คือ ปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่ และปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กล่าวคือ ปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่เป็นปัญหาความขัดแย้งของกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ในพื้นที่ซึ่งมีกลไกการจัดการที่คล้ายกับปัญหาความขัดแย้งที่ส่งต่อการบริหารที่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วในปัจจุบัน ขณะที่ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่มีแนวโน้มจะรุนแรงขึ้นนั้น จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นจากการเปิดประชาคมอาเซียน และเนื่องจากที่ผ่านมาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในระดับท้องถิ่นของทั้งสองประเทศมีทิศทางของความร่วมมือที่ดี แต่หากสถานการณ์มีพลวัตการเข้ามาของรัฐส่วนกลางของทั้งสองประเทศอาจทำให้ความสัมพันธ์ในระดับท้องถิ่นที่มีอยู่เดิมเปลี่ยนไป 2) ปัญหาความมั่นคงด้านเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นเป็นสถานการณ์ของปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอของประชาชนในพื้นที่ชายแดน จากการสังเกตการณ์ของคณะผู้วิจัยพบว่า ประชาชนชายแดนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยไม่สูงเนื่องจากราคาผลผลิตทางการเกษตรส่วนใหญ่มีราคาตกต่ำ จึงเป็นที่มาของความวิตกกังวลต่อแนวโน้มของปัญหาดังกล่าว และ 3) ปัญหาความมั่นคงด้านสังคม จะพบว่าปัญหาที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้น คือ ปัญหาแรงงานต่างด้าว ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะของประชาชน ซึ่งจากข้อมูลเชิงสำรวจและการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำท้องถิ่น จะพบว่า สถานการณ์ของปัญหาแรงงานคงเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นต่อเนื่อง เนื่องจากความต้องการแรงงานไร้ฝีมือของประเทศไทยและการเปิดกว้างในระบบเศรษฐกิจภายใต้ประชาคมอาเซียน จะเป็นปัจจัยที่ทำให้แรงงานเคลื่อนย้ายเข้ามาสู่ประเทศไทยมากขึ้น และจะตามมาด้วยการการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของแรงงาน รวมถึงระบบการผลิตแบบทุนนิยมของโลกปัจจุบันก็จะส่งผลให้เกิดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติที่เพิ่มขึ้น พร้อม ๆ กับความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ หรือการขาดการมองถึงประโยชน์สาธารณะหรือประโยชน์ส่วนรวมนั่นเอง

4.4 ข้อมูลผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นแล้ว และมีแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แยกรายจังหวัด

ตารางที่ 4.9 แสดงผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านการเมืองที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดสระแก้วจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 14)

ประเด็นปัญหาด้านการเมือง	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน	0 (0 %)	4 (28.2 %)	4 (28.2 %)	4 (28.2 %)	2 (14.2 %)
ปัญหาเสถียรภาพการบริหารการปกครอง	0 (0 %)	2 (14.2 %)	8 (57.1 %)	4 (28.2 %)	0 (0 %)
ปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่	0 (0 %)	1 (7.1 %)	3 (21.4 %)	7 (50 %)	3 (21.4 %)
ปัญหาการไม่ยอมรับและไม่ปฏิบัติตามนโยบายของประชาชน	0 (0 %)	1 (7.1 %)	3 (21.4 %)	7 (50 %)	3 (21.4 %)
ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในพื้นที่	0 (0 %)	1 (7.1 %)	1 (7.1 %)	9 (64.2 %)	3 (21.4 %)
ปัญหาความเข้าใจในสิทธิหน้าที่พลเมืองของประชาชน	0 (0 %)	0 (0 %)	3 (21.4 %)	11 (78.5%)	0 (0 %)
ปัญหาความแตกแยกของคนในสังคม	0 (0 %)	0 (0 %)	0 (0 %)	12 (85.7%)	2 (14.2 %)

จากตารางที่ 4.9 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงด้านการเมืองที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสระแก้ว จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วและส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาก คือ ปัญหาความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 28.2 รองลงมา คือ ปัญหาเสถียรภาพการบริหารการปกครอง คิดเป็นร้อยละ 14.2 ขณะที่ปัญหาความแตกแยกของคนในสังคม เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบน้อย คิดเป็นร้อยละ 99.9

ตารางที่ 4.10 แสดงผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดสระแก้วจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 14)

ประเด็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอของประชาชน	1 (7.1 %)	3 (21.4 %)	9 (64.2 %)	1 (7.1 %)	0 (0 %)
ปัญหาด้านระบบการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น	0 (0 %)	7 (50 %)	4 (28.2 %)	4 (28.2 %)	1 (7.1 %)
ปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี	0 (0 %)	3 (21.4 %)	4 (28.2 %)	6 (42.8 %)	1 (7.1 %)
ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชน	0 (0 %)	7 (50 %)	4 (28.2 %)	1 (7.1 %)	2 (14.2 %)
ปัญหาประชาชนขาดความสามารถในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ	0 (0 %)	6 (42.8 %)	6 (42.8 %)	0 (0 %)	1 (7.1 %)
ปัญหาการว่างงานของประชาชน	1 (7.1 %)	2 (14.2 %)	10 (71.4 %)	0 (0 %)	1 (7.1 %)

จากตารางที่ 4.10 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงด้านเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสระแก้ว จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วและส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาก คือ ปัญหาด้านระบบการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น และปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือ ปัญหาประชาชนขาดความสามารถในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 42.8 ขณะที่ปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบน้อย คิดเป็นร้อยละ 42.9

ตารางที่ 4.11 แสดงผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านสังคมที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดสระแก้วจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 14)

ประเด็นปัญหาด้านสังคม	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	0 (0 %)	4 (28.2 %)	6 (42.8 %)	3 (21.4 %)	1 (7.1 %)
ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด	2 (14.2 %)	5 (35.7 %)	3 (21.4 %)	3 (21.4 %)	1 (7.1 %)
ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	1 (7.1 %)	3 (21.4 %)	6 (42.8 %)	1 (7.1 %)	3 (21.4 %)
ปัญหาด้านศีลธรรมถดถอย	0 (0 %)	4 (28.2 %)	2 (14.2 %)	7 (50 %)	1 (7.1 %)
ปัญหาด้านระบบการสาธารณสุข	1 (7.1 %)	1 (7.1 %)	3 (21.4 %)	6 (42.8 %)	3 (21.4 %)
ปัญหาแรงงานต่างด้าว	3 (21.4 %)	3 (21.4 %)	6 (42.8 %)	1 (7.1 %)	1 (7.1 %)
ปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะของประชาชน	1 (7.1 %)	1 (7.1 %)	6 (42.8 %)	3 (21.4 %)	3 (21.4 %)

จากตารางที่ 4.11 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านสังคมที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสระแก้ว จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนพบว่า ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วและส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาก คือ ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 49.9 รองลงมาคือ ปัญหาแรงงานต่างด้าว คิดเป็นร้อยละ 42.8 ขณะที่ปัญหาด้านระบบการสาธารณสุข เป็นปัญหาที่มีผลกระทบน้อย คิดเป็นร้อยละ 64.2

สรุปได้ว่าผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตชายแดนไทย – กัมพูชา จังหวัดสระแก้วจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสามารถแยกออกได้ ดังต่อไปนี้

ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านการเมืองที่มีผลกระทบมาก คือ ปัญหาความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน และปัญหาเสถียรภาพการบริหารการปกครอง ส่วนปัญหาที่มีผลกระทบน้อยก็คือ ปัญหาความแตกแยกของคนในสังคม

ประเด็นปัญหาด้านเศรษฐกิจที่มีผลกระทบมาก คือ ปัญหาด้านระบบการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น และปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชน ส่วนปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี เป็นประเด็นปัญหาที่มีผลกระทบน้อย

ประเด็นปัญหาด้านสังคมที่มีผลกระทบมาก คือ ปัญหาแรงงานต่างด้าว และปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ส่วนปัญหาด้านระบบการสาธารณสุข เป็นปัญหาที่มีผลกระทบน้อย

ตารางที่ 4.12 แสดงผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านการเมืองที่มีแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดสระแก้วจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 14)

ประเด็นปัญหาด้านการเมือง	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อ การปฏิบัติงาน	0 (0 %)	3 (21.4 %)	7 (50 %)	3 (21.4 %)	1 (7.1 %)
ปัญหาเสถียรภาพการบริหารการ ปกครอง	0 (0 %)	0 (0 %)	9 (64.2 %)	4 (28.2 %)	1 (7.1 %)
ปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่	0 (0 %)	3 (21.4 %)	2 (14.2 %)	6 (42.8 %)	3 (21.4 %)
ปัญหาการไม่ยอมรับและไม่ปฏิบัติตาม นโยบายของประชาชน	0 (0 %)	1 (7.1 %)	4 (28.2 %)	6 (42.8 %)	3 (21.4 %)
ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศใน พื้นที่	0 (0 %)	3 (21.4 %)	3 (21.4 %)	4 (28.2 %)	4 (28.2 %)
ปัญหาความเข้าใจในสิทธิหน้าที่พลเมือง ของประชาชน	0 (0 %)	1 (7.1 %)	6 (42.8 %)	4 (28.2 %)	3 (21.4 %)
ปัญหาความแตกแยกของคนในสังคม	0 (0 %)	0 (0 %)	4 (28.2 %)	6 (42.8 %)	4 (28.2 %)

จากตารางที่ 4.12 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงด้านการเมืองที่มีแนวโน้มจะเกิดในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสระแก้ว จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวม พบว่า ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านการเมืองที่มีแนวโน้มจะเป็นผลกระทบมากที่สุดต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ปัญหาความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน ปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่ และปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 21.4 ขณะที่ปัญหาความแตกแยกของคนในสังคมมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อคนน้อยลง คิดเป็นร้อยละ 49.6

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 4.13 แสดงผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงด้านเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดสระแก้วจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 14)

ประเด็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอของประชาชน	0 (0 %)	3 (21.4 %)	10 (71.4 %)	0 (0 %)	1 (7.1 %)
ปัญหาด้านระบบการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น	1 (7.1 %)	1 (7.1 %)	8 (57 %)	1 (7.1 %)	3 (21.4 %)
ปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี	0 (0 %)	1 (7.1 %)	6 (42.8 %)	4 (28.2 %)	3 (21.4 %)
ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชน	0 (0 %)	4 (28.2 %)	8 (57 %)	1 (7.1 %)	1 (7.1 %)
ปัญหาประชาชนขาดความสามารถในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ	1 (7.1 %)	1 (7.1 %)	9 (69.2 %)	2 (14.2 %)	1 (7.1 %)
ปัญหาการว่างงานของประชาชน	1 (7.1 %)	0 (0 %)	11 (84.6 %)	1 (7.1 %)	1 (7.1 %)

จากตารางที่ 4.13 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงด้านเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มจะเกิดในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสระแก้ว จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวม พบว่า ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มจะเป็นผลกระทบมากต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 28.2 รองลงมาคือ ปัญหาด้านระบบการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น และปัญหาประชาชนขาดความสามารถในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 7.1 ขณะที่ปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี มีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบน้อยลง คิดเป็นร้อยละ 49.6

ตารางที่ 4.14 แสดงผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านสังคมที่มีแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดสระแก้วจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 14)

ประเด็นปัญหาด้านสังคม	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน	0 (0 %)	1 (7.1 %)	10 (71.4 %)	2 (14.2 %)	1 (7.1 %)
ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด	1 (7.1 %)	3 (21.4 %)	6 (21.4 %)	3 (21.4 %)	1 (7.1 %)
ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	1 (7.1 %)	3 (21.4 %)	6 (21.4 %)	3 (21.4 %)	1 (7.1 %)
ปัญหาด้านศีลธรรมถดถอย	1 (7.1 %)	2 (14.2 %)	4 (28.2 %)	6 (21.4 %)	1 (7.1 %)
ปัญหาด้านระบบการสาธารณสุข	0 (0 %)	1 (7.1 %)	6 (21.4 %)	6 (21.4 %)	1 (7.1 %)
ปัญหาแรงงานต่างด้าว	0 (0 %)	3 (21.4 %)	7 (50 %)	3 (21.4 %)	1 (7.1 %)
ปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะของประชาชน	0 (0 %)	1 (7.1 %)	7 (50 %)	3 (21.4 %)	3 (21.4 %)

จากตารางที่ 4.14 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านสังคมที่มีแนวโน้มจะเกิดในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสระแก้ว จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวม พบว่า ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านสังคมที่มีแนวโน้มจะเป็นผลกระทบมากต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด และปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 28.5 ขณะที่ปัญหาด้านศีลธรรมถดถอย และปัญหาด้านระบบการสาธารณสุข มีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบน้อยลง คิดเป็นร้อยละ 49.6

สรุปได้ว่าภาพรวมผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา จังหวัดสระแก้วจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสามารถแยกออกได้ ดังต่อไปนี้

ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านการเมืองที่มีแนวโน้มจะส่งผลกระทบมาก คือ กลุ่มอิทธิพลในพื้นที่ และปัญหาความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน ส่วนปัญหาที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นแต่ไม่ส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ปัญหาความแตกแยกของคนในสังคม

ประเด็นปัญหาด้านเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มจะส่งผลกระทบมาก คือ ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชน ปัญหาด้านระบบการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น และปัญหาประชาชนขาด

ความสามารถในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ ส่วนปัญหา ด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี เป็นประเด็นปัญหาที่มีแนวโน้มส่งที่จะผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นน้อย

ประเด็นปัญหาด้านสังคมที่มีแนวโน้มจะผลกระทบมาก คือ ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด และปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ส่วนปัญหาด้านศีลธรรมถดถอย และปัญหาด้านระบบการสาธารณสุขเป็นปัญหาที่มีแนวโน้มจะส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นน้อย

ตารางที่ 4.15 แสดงผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านการเมืองที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย - กัมพูชา เขตจังหวัดจันทบุรี จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 5)

ประเด็นปัญหาด้านการเมือง	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน	0 (0 %)	1 (20 %)	2 (40 %)	1 (20 %)	1 (20 %)
ปัญหาเสถียรภาพการบริหารการปกครอง	0 (0 %)	1 (20 %)	1 (20 %)	2 (40 %)	1 (20 %)
ปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่	1 (20 %)	2 (40 %)	1 (20 %)	0 (0 %)	1 (20 %)
ปัญหาการไม่ยอมรับและไม่ปฏิบัติตามนโยบายของประชาชน	1 (20 %)	1 (20 %)	1 (20 %)	1 (20 %)	1 (20 %)
ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในพื้นที่	0 (0 %)	1 (20 %)	2 (40 %)	1 (20 %)	1 (20 %)
ปัญหาความเข้าใจในสิทธิหน้าที่พลเมืองของประชาชน	1 (20 %)	0 (0 %)	1 (20 %)	2 (40 %)	1 (20 %)
ปัญหาความแตกแยกของคนในสังคม	1 (20 %)	2 (40 %)	1 (20 %)	0 (0 %)	1 (20 %)

จากตารางที่ 4.15 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงด้านการเมืองที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดจันทบุรี จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วและส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาก คือ ปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่ และปัญหาความแตกแยกของคนในสังคม คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาคือ ปัญหาการไม่ยอมรับและไม่ปฏิบัติตามนโยบายของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 40 ขณะที่ปัญหาเสถียรภาพการบริหารการปกครอง และปัญหาความเข้าใจในสิทธิหน้าที่พลเมืองของประชาชนเป็นปัญหาที่มีผลกระทบน้อย คิดเป็นร้อยละ 60

ตารางที่ 4.16 แสดงผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดจันทบุรี จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 5)

ประเด็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอของประชาชน	0 (0 %)	1 (20 %)	4 (80 %)	0 (0 %)	0 (0 %)
ปัญหาด้านระบบการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น	0 (0 %)	2 (40 %)	2 (40 %)	1 (20 %)	0 (0 %)
ปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี	0 (0 %)	1 (20 %)	1 (20 %)	1 (20 %)	2 (40 %)
ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชน	0 (0 %)	2 (40 %)	2 (40 %)	1 (20 %)	0 (0 %)
ปัญหาประชาชนขาดความสามารถในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ	0 (0 %)	1 (20 %)	1 (20 %)	2 (40 %)	1 (20 %)
ปัญหาการว่างงานของประชาชน	0 (0 %)	1 (20 %)	2 (40 %)	1 (20 %)	1 (20 %)

จากตารางที่ 4.16 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงด้านเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดจันทบุรี จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วและส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาก คือ ปัญหาด้านระบบการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น และปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 40 ขณะที่ปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี และปัญหาประชาชนขาดความสามารถในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 60

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 4.17 แสดงผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านสังคมที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดจันทบุรี จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 5)

ประเด็นปัญหาด้านสังคม	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน	0 (0 %)	1 (20 %)	2 (40 %)	1 (20 %)	1 (20 %)
ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด	1 (20 %)	2 (40 %)	1 (20 %)	0 (0 %)	1 (20 %)
ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	0 (0 %)	2 (40 %)	2 (40 %)	0 (0 %)	1 (20 %)
ปัญหาด้านศีลธรรมถดถอย	0 (0 %)	1 (20 %)	1 (20 %)	2 (40 %)	1 (20 %)
ปัญหาด้านระบบการสาธารณสุข	0 (0 %)	1 (20 %)	1 (20 %)	2 (40 %)	1 (20 %)
ปัญหาแรงงานต่างด้าว	3 (60%)	1 (20 %)	0 (0 %)	1 (20 %)	0 (0 %)
ปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะของประชาชน	0 (0 %)	1 (20 %)	1 (20 %)	3 (60%)	0 (0 %)

จากตารางที่ 4.17 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงด้านสังคมที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดจันทบุรี จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วและส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาก คือ ปัญหาแรงงานต่างด้าว คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาคือ ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 60 ขณะที่ปัญหาด้านศีลธรรมถดถอย ปัญหาด้านระบบการสาธารณสุข และปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะของประชาชนคิดเป็นร้อยละ 60

สรุปได้ว่าผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตชายแดนไทย – กัมพูชา จังหวัดจันทบุรีจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสามารถแยกออกได้ ดังต่อไปนี้

ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านการเมืองที่มีผลกระทบมาก คือ ปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่ และปัญหาความแตกแยกของคนในสังคม ส่วนปัญหาที่มีผลกระทบน้อยก็คือ ปัญหาเสถียรภาพการบริหารการปกครอง และปัญหาความเข้าใจในสิทธิหน้าที่พลเมืองของประชาชน

ประเด็นปัญหาด้านเศรษฐกิจที่มีผลกระทบมาก คือ ปัญหาด้านระบบการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น และปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชน ส่วนปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี เป็นประเด็นปัญหาที่มีผลกระทบน้อย

ประเด็นปัญหาด้านสังคมที่มีผลกระทบมาก คือ ปัญหาแรงงานต่างด้าว และปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ส่วนปัญหาด้านระบบการสาธารณสุข และปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะของประชาชนเป็นปัญหาที่มีผลกระทบน้อย

ตารางที่ 4.18 ผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านการเมืองที่มีแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคต ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย - กัมพูชา เขตจังหวัดจันทบุรี จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 5)

ประเด็นปัญหาด้านการเมือง	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงาน	0 (0 %)	0 (0 %)	2 (40 %)	3 (60 %)	0 (0 %)
ปัญหาเสถียรภาพการบริหารการปกครอง	0 (0 %)	1 (20 %)	2 (40 %)	1 (20 %)	1 (20 %)
ปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่	0 (0 %)	3 (60 %)	1 (20 %)	1 (20 %)	0 (0 %)
ปัญหาการไม่ยอมรับและไม่ปฏิบัติตามนโยบายของประชาชน	0 (0 %)	1 (20 %)	2 (40 %)	2 (40 %)	0 (0 %)
ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในพื้นที่	0 (0 %)	1 (20 %)	1 (20 %)	3 (60 %)	0 (0 %)
ปัญหาความเข้าใจในสิทธิหน้าที่พลเมืองของประชาชน	1 (20 %)	1 (20 %)	2 (40 %)	1 (20 %)	0 (0 %)
ปัญหาความแตกแยกของคนในสังคม	0 (0 %)	0 (0 %)	3 (60 %)	1 (20 %)	1 (20 %)

จากตารางที่ 4.18 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงด้านเมืองที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดจันทบุรี จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วและส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาก คือ ปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาคือ ปัญหาความเข้าใจในสิทธิหน้าที่พลเมืองของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 40 ขณะที่ปัญหาความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงาน และปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในพื้นที่ มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นน้อย คิดเป็นร้อยละ 60

ตารางที่ 4.19 แสดงผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคต ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดจันทบุรี จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 5)

ประเด็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอของประชาชน	1 (20 %)	1 (20 %)	2 (40 %)	1 (20 %)	0 (0 %)
ปัญหาด้านระบบการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น	0 (0 %)	0 (0 %)	3 (60 %)	1 (20 %)	1 (20 %)
ปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี	0 (0 %)	1 (20 %)	2 (40 %)	1 (20 %)	1 (20 %)
ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชน	0 (0 %)	1 (20 %)	3 (60 %)	1 (20 %)	0 (0 %)
ปัญหาประชาชนขาดความสามารถในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ	0 (0 %)	1 (20 %)	3 (60 %)	1 (20 %)	0 (0 %)
ปัญหาการว่างงานของประชาชน	0 (0 %)	0 (0 %)	5 (100 %)	0 (0 %)	0 (0 %)

จากตารางที่ 4.19 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงด้านเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มจะเกิดในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดจันทบุรี จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวม พบว่า ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มจะเป็นผลกระทบมากที่สุดต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 40 ขณะที่ปัญหาด้านระบบการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น และปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี คิดเป็นร้อยละ 40 เป็นปัญหาที่มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นน้อย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 4.20 แสดงผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านสังคมที่มีแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดจันทบุรี จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 5)

ประเด็นปัญหาด้านสังคม	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	0 (0 %)	2 (40 %)	2 (40 %)	1 (20 %)	0 (0 %)
ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด	0 (0 %)	3 (60 %)	1 (20 %)	1 (20 %)	0 (0 %)
ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	0 (0 %)	3 (60 %)	2 (40 %)	0 (0 %)	0 (0 %)
ปัญหาด้านศีลธรรมถดถอย	0 (0 %)	2 (60 %)	3 (60 %)	0 (0 %)	0 (0 %)
ปัญหาด้านระบบการสาธารณสุข	0 (0 %)	0 (0 %)	5 (100 %)	0 (0 %)	0 (0 %)
ปัญหาแรงงานต่างด้าว	0 (0 %)	4 (80 %)	1 (20 %)	0 (0 %)	0 (0 %)
ปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะของประชาชน	0 (0 %)	4 (80 %)	1 (20 %)	0 (0 %)	0 (0 %)

จากตารางที่ 4.20 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านสังคมที่มีแนวโน้มจะเกิดในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดจันทบุรี จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวม พบว่า ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านสังคมที่มีแนวโน้มจะเป็นผลกระทบมากต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ปัญหาแรงงานต่างด้าว และปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาคือปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด และปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 60 ขณะที่ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด มีแนวโน้มจะลดลง คิดเป็นร้อยละ 20

สรุปได้ว่าภาพรวมผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา จังหวัดจันทบุรีจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสามารถแยกออกได้ ดังต่อไปนี้

ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านการเมืองที่มีแนวโน้มจะส่งผลกระทบมาก คือ กลุ่มอิทธิพลในพื้นที่ และปัญหาความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน ส่วนปัญหาที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นแต่ไม่ส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ปัญหาความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน และปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในพื้นที่ มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นน้อย

ประเด็นปัญหาด้านเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มจะส่งผลกระทบมาก คือ ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชน ปัญหาด้านระบบการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น และปัญหาประชาชนขาดความสามารถในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ ส่วนปัญหา ด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี เป็นประเด็นปัญหาที่มีแนวโน้มส่งที่จะผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นน้อย

ประเด็นปัญหาด้านสังคมที่มีแนวโน้มจะส่งผลกระทบมาก คือ ปัญหาแรงงานต่างด้าว และปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะของประชาชน ส่วนปัญหาปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดเป็นปัญหาที่มีแนวโน้มจะส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตารางที่ 4.21 แสดงผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านการเมืองที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดตราดจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 13)

ประเด็นปัญหาด้านการเมือง	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อ การปฏิบัติงาน	0 (0 %)	0 (0 %)	0 (0 %)	8 (61.5 %)	5 (38.4 %)
ปัญหาเสถียรภาพการบริหารการ ปกครอง	0 (0 %)	0 (0 %)	0 (0 %)	8 (61.5 %)	5 (38.4 %)
ปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่	0 (0 %)	0 (0 %)	4 (30.7 %)	5 (38.4 %)	4 (30.7 %)
ปัญหาการไม่ยอมรับและไม่ปฏิบัติตาม นโยบายของประชาชน	0 (0 %)	0 (0 %)	0 (0 %)	8 (61.5 %)	5 (38.4 %)
ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศใน พื้นที่	0 (0 %)	0 (0 %)	3 (23 %)	6 (46.1 %)	4 (30.7 %)
ปัญหาความเข้าใจในสิทธิหน้าที่พลเมือง ของประชาชน	0 (0 %)	0 (0 %)	2 (15.3 %)	9 (69.2 %)	2 (15.3 %)
ปัญหาความแตกแยกของคนในสังคม	0 (0 %)	0 (0 %)	3 (23 %)	7 (53.8 %)	3 (23 %)

จากตารางที่ 4.21 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงด้านการเมืองที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดตราด จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วและส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาก คือ ปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่ รองลงมาคือ ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในพื้นที่ ขณะที่ปัญหาความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของท้องถิ่น ปัญหาเสถียรภาพการบริหารการปกครอง และปัญหาการไม่ยอมรับและไม่ปฏิบัติตามนโยบายของประชาชน เป็นปัญหาที่มีผลกระทบน้อย คิดเป็นร้อยละ 99.9

ตารางที่ 4.22 แสดงผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดตราด จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 13)

ประเด็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอของประชาชน	0 (0 %)	4 (30.7 %)	6 (46.1 %)	2 (15.3 %)	1 (7.6 %)
ปัญหาด้านระบบการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น	0 (0 %)	3 (23 %)	7 (53.8 %)	2 (15.3 %)	1 (7.6 %)
ปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี	0 (0 %)	2 (15.3 %)	6 (46.1 %)	4 (30.7 %)	1 (7.6 %)
ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชน	0 (0 %)	3 (23 %)	7 (53.8 %)	2 (15.3 %)	1 (7.6 %)
ปัญหาประชาชนขาดความสามารถในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ	2 (15.3 %)	2 (15.3 %)	5 (38.4 %)	4 (30.7 %)	0 (0 %)
ปัญหาการว่างงานของประชาชน	0 (0 %)	2 (15.3 %)	10 (76.9 %)	1 (7.6 %)	0 (0 %)

จากตารางที่ 4.22 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดตราด จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วและส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาก คือ ปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอของประชาชน และปัญหาประชาชนขาดความสามารถในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 30.7 ขณะที่ปัญหาที่ส่งผลกระทบน้อย คือ ปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี คิดเป็นร้อยละ 23.3

ตารางที่ 4.23 แสดงผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านสังคมที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดตราดจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 13)

ประเด็นปัญหาด้านสังคม	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	0 (0 %)	1 (7.6 %)	4 (30.7 %)	6 (46.1 %)	2 (15.3 %)
ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด	0 (0 %)	0 (0 %)	8 (61.5 %)	4 (30.7 %)	1 (7.6 %)

ประเด็นปัญหาด้านสังคม	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	0 (0 %)	2 (15.3 %)	6 (46.1 %)	3 (23 %)	2 (15.3 %)
ปัญหาด้านศีลธรรมถดถอย	0 (0 %)	2 (15.3 %)	3 (23 %)	8 (61.5 %)	0 (0 %)
ปัญหาด้านระบบการสาธารณสุข	0 (0 %)	2 (15.3 %)	7 (53.8 %)	3 (23 %)	1 (7.6 %)
ปัญหาแรงงานต่างด้าว	0 (0 %)	4 (30.7 %)	3 (23 %)	6 (46.1 %)	0 (0 %)

จากตารางที่ 4.23 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงด้านสังคมที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดตราด จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วและส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาก คือ ปัญหาแรงงานต่างด้าว คิดเป็นร้อยละ 30.7 ขณะที่ปัญหาที่ส่งผลกระทบน้อย ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และปัญหาด้านศีลธรรมถดถอย คิดเป็นร้อยละ 61.5

สรุปได้ว่าผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงที่เกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขตชายแดนไทย – กัมพูชา จังหวัดตราดจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสามารถแยกออกได้ ดังต่อไปนี้

ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านการเมืองที่มีผลกระทบมาก คือ ปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่ ส่วนปัญหาที่มีผลกระทบน้อยก็คือ ปัญหาเสถียรภาพการบริหารการปกครอง และปัญหาการไม่ยอมรับและไม่ปฏิบัติตามนโยบายของประชาชน

ประเด็นปัญหาด้านเศรษฐกิจที่มีผลกระทบมาก คือ ปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอของประชาชน และปัญหาประชาชนขาดความสามารถในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ ส่วนปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี เป็นประเด็นปัญหาที่มีผลกระทบน้อย

ประเด็นปัญหาด้านสังคมที่มีผลกระทบมาก คือ ปัญหาแรงงานต่างด้าว ส่วนปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และปัญหาด้านศีลธรรมถดถอยเป็นปัญหาที่มีผลกระทบน้อย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 4.24 แสดงผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านการเมืองที่มีแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดตราด จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 13)

ประเด็นปัญหาด้านการเมือง	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อ การปฏิบัติงาน	0 (0 %)	1 (7.6 %)	6 (46.1 %)	5 (38.4 %)	1 (7.6 %)
ปัญหาเสถียรภาพการบริหารการ ปกครอง	0 (0 %)	0 (0 %)	8 (61.5 %)	5 (38.4 %)	0 (0 %)
ปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่	0 (0 %)	2 (15.3 %)	2 (15.3 %)	8 (61.5 %)	1 (7.6 %)
ปัญหาการไม่ยอมรับและไม่ปฏิบัติตาม นโยบายของประชาชน	0 (0 %)	4 (30.7 %)	2 (15.3 %)	6 (46.1 %)	1 (7.6 %)
ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศใน พื้นที่	0 (0 %)	1 (7.6 %)	4 (30.7 %)	6 (46.1 %)	2 (15.3 %)
ปัญหาความเข้าใจในสิทธิหน้าที่พลเมือง ของประชาชน	2 (15.3%)	1 (7.6%)	6 (46.1%)	4 (30.7%)	0 (0 %)
ปัญหาความแตกแยกของคนในสังคม	0 (0 %)	0 (0 %)	6 (46.1%)	4 (30.7%)	3 (23%)

จากตารางที่ 4.24 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านการเมืองที่มีแนวโน้มจะเกิดในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดตราด จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวม พบว่า ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านการเมืองที่มีแนวโน้มจะเป็นผลกระทบมากต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ปัญหาการไม่ยอมรับและไม่ปฏิบัติตามนโยบายของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 30.7 ขณะที่ปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่ มีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อ
น้อยลง คิดเป็นร้อยละ 69.1

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 4.25 แสดงผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดตราด จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 13)

ประเด็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอของประชาชน	0 (0 %)	4 (30.7 %)	6 (46.1 %)	2 (15.3 %)	1 (7.6 %)
ปัญหาด้านระบบการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น	0 (0 %)	2 (15.3 %)	9 (69.2 %)	2 (15.3 %)	0 (0 %)
ปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี	0 (0 %)	3 (23 %)	7 (53.8 %)	2 (15.3 %)	1 (7.6 %)
ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชน	0 (0 %)	4 (30.7 %)	6 (46.1 %)	2 (15.3 %)	1 (7.6 %)
ปัญหาประชาชนขาดความสามารถในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ	3 (23 %)	2 (15.3 %)	6 (46.1 %)	2 (15.3 %)	0 (0 %)
ปัญหาการว่างงานของประชาชน	0 (0 %)	3 (23 %)	7 (53.8 %)	2 (15.3 %)	1 (7.6 %)

จากตารางที่ 4.25 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงด้านเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มจะเกิดในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดตราด จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวม พบว่า ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มจะเป็นผลกระทบมากต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ปัญหาประชาชนขาดความสามารถในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 38.3 ขณะที่ปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอของประชาชน ปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชน และปัญหาการว่างงานของประชาชน มีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบน้อยลง คิดเป็นร้อยละ 22.9

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 4.26 แสดงผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านสังคมที่มีแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดตราด จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (N = 13)

ประเด็นปัญหาด้านสังคม	ระดับผลกระทบของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน	0 (0 %)	1 (7.6 %)	7 (53.8 %)	5 (38.4 %)	0 (0 %)
ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด	0 (0 %)	1 (7.6 %)	5 (38.4 %)	7 (53.8 %)	0 (0 %)
ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	0 (0 %)	4 (30.7 %)	2 (15.3 %)	6 (46.1 %)	1 (7.6 %)
ปัญหาด้านศีลธรรมถดถอย	0 (0 %)	4 (30.7 %)	4 (30.7 %)	5 (38.4 %)	0 (0 %)
ปัญหาด้านระบบการสาธารณสุข	0 (0 %)	4 (30.7 %)	5 (38.4 %)	3 (23 %)	1 (7.6 %)
ปัญหาแรงงานต่างด้าว	0 (0 %)	4 (30.7 %)	7 (53.8 %)	2 (15.3 %)	0 (0 %)
ปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะของประชาชน	3 (23 %)	3 (23 %)	6 (46.1 %)	1 (7.6 %)	0 (0 %)

จากตารางที่ 4.26 แสดงระดับผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงด้านสังคมที่มีแนวโน้มจะเกิดในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดตราด จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวม พบว่า ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านสังคมที่มีแนวโน้มจะเป็นผลกระทบมากต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 46 ขณะที่ปัญหาปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด และปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม มีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นน้อยลง คิดเป็นร้อยละ 53.8

สรุปได้ว่าภาพรวมผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นแล้วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา จังหวัดตราดจากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสามารถแยกออกได้ ดังต่อไปนี้

ประเด็นปัญหาความมั่นคงด้านการเมืองที่มีแนวโน้มจะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากที่สุด คือ ปัญหาการไม่ยอมรับและไม่ปฏิบัติตามนโยบายของประชาชน ส่วนปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่เป็นประเด็นปัญหาที่มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นน้อย

ประเด็นปัญหาด้านเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มจะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากที่สุด คือ ปัญหาประชาชนขาดความสามารถในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ สำหรับปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอของประชาชน ปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชน และปัญหา

การว่างงานของประชาชน เป็นประเด็นปัญหาที่มีแนวโน้มที่จะผลกระทบต่อการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นน้อย

ประเด็นปัญหาด้านสังคมที่มีแนวโน้มจะผลกระทบมาก คือ ปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะของประชาชน และปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดเป็นปัญหาที่มีแนวโน้มจะส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี